

בראשית וטהר לבנו

מענה על שאלות רבות בפרשה
זיכרונות מקוריים וזיכרונות על ציורים

הדפסת עלונית: בראשית ונח

לזכות ידידי היקר
ר' יצחק בן שרה
לכל הישועות

זה היום עשה ה' נגילה ושמחה בו

יצאו לאור 5 כרכי "וטהר לבנו"

בראשית - שמות - ויקרא - במדבר - דברים

ואנא התפללו להצלחת שותפי רבי אברהם בן שושן לעשירות בקרוב

ושמחה אני ושותפי להוציא כרך מועדים וכרך הגדה של פסח
ומרחבי ים על ב"ב ותמצית מנחת חינוך ועוד בס"ד.

כל ספרי המחבר
בעל "וטהר לבנו"

בראשית

שמות

ויקרא

במדבר

דברים

וטהר לבנו – בראשית

בראשית

ולפי זה יש כאן כביכול רוב לתורה שבעל פה, כי בראשית זה תורה שבכתב וברכות ומאימתי זה תורה שבעל פה, וזה יוצא בדיוק כמאמר הגמרא קידושין ל' לעולם ישלש אדם **שליש במקרא ושליש במשנה ושליש בתלמוד**.

ולפי? מתוך קושיית הזרע שמשון מדוע לא התחילה התורה באות א' שמסמל **אמת** ככתוב **ראש דבריך אמת!** ולפי הנכתב לעיל זה מתוך, שהתורה מתחילה בתורה כי ה' הסתכל בתורה וברא את העולם, והתורה קדמה לבריאת העולם.

בראשית ברא אלוקים

באמונה וביראת אלוקים, וככה ניגש למצוות התורה מתוך ראת שמים כראוי.

ונרמז העניין בפרשת האזינו **"זכור ימות עולם, בינו שנות דר ודר, שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך"**. שעלינו לדעת את ימות העולם - סדר בריאת העולם והיסטוריית הדורות, ולא רק לדעת אלא גם להתבונן ולזכור אותם.

אבל גם בזה חובה עלינו לשאול את אבותינו וגדולי ישראל, בכדי לקבל את ימות העולם בראיית תורנית שתחזק בנו יראת שמים ויראת חטא, ואהבת ה'.

בראשית

סוד עמוק ואינו מובן מן המקראות, ולא ייודע על בוריו **אלא מפי הקבלה עד משה מפי הגבורה, ויודעיו חייבים להסתיר אותו**. לכן שאל רבי יצחק מה התועלת בסיפור מעשה בראשית כפי שנכתב בתורה באופן נעלם ונסתר, ומתוך כך טען שבודאי עדיף להתחיל מהחודש הזה, שהיא המצווה הראשונה לישראל!?

ואם כן אפשר שמלימוד **"בראשית"** כפי הכתוב בפסוקים אין בזה קיום מצוות **"זכור ימות עולם"**, וכדברי הרמב"ן שחייבים את **"שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך"**, שרק על פי הקבלה ויודעי קבלה ותורת הנסתר אפשר לקבלו, וזה כמובן רק אם אתה ראוי וקדוש ללמוד קבלה.

ועל זה בא רבי יצחק ומתוך, שלמרות אי הבנת עומק הדברים, עדיין יש בחומש בראשית תועלת להשתיק את הגויים, כי מפשטות הדברים לומדים שיש בורא עולם ומי שחטא מפסיד, ומי שעושה רצונו אהוב על הבורא יתברך.

ואולי יש 2 חלקים, א. **"זכור ימות עולם"** שאת החלק הזה אפשר להבין מפשטות חומש בראשית ולהביא מזה תועלת עצומה וכפי שענה רבי יצחק. ובדיבור הבא נבאר את עומקם, ב. **"שאל אביך ויגדך זקניך"** שזה תורת הנסתר, שמקבלים אותה רק קדושים על פי הקבלה ומפי מקובלים.

שאל יאמרו אומות העולם לישראל ליסטים אתם, הרחבת תשובת ר' יצחק

להגן על ארצם בטענה מוסרית, **וכמו** המשפט שהיה בימי אלכסנדר מוקדון עם המצרים והעמים המסופר **בגמרא סנהדרין צ"א**.

ושלא נטעה חלילה שהכוונה לזמנינו, למרות שחלק מעם ישראל חיים בארץ ישראל!! שהרי איך יתכן שלזאת ייקרא **"נתנה לנו"???** וכי לזה ציפו אבותינו כשאמרו **"ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים"???**

ואכן שמעתי שבא"ס נציג יהודי כמדומני **אבא אבן** הוכיח מהתנ"ך שישאל היא ארץ אבותינו, ענה לו הנציג הערבי לא רק זה כתוב בתנ"ך, בתנ"ך גם כתוב במפורש שאם היהודים לא שומרים תורה ומצוות אזי הם יהיו בגלות!!!

ואולי דווקא למנוע טעות זו, על כן המשיך רש"י **"בראשית ברא"** אין המקרא הזה אומר אלא **דרשוני**, כמ"ש חז"ל בשביל **התורה** שנקראת (משלי ה) ראשית דרכו, ובשביל **ישראל** שנקראו (ירמי ב) ראשית תבואתו.

הגאון הבחור הצדיק המשותק **רבי רפאל ישראל פלדמן שליט"א**, חידש, שמה שאומרים בקריאת שמע **"ודברת בס"** יש בזה **ר"ת בראשית- מאימתי**, שיש חיוב ללמוד תורה שבכתב וגם תורה שבעל פה, ודבריו מתוקים.

וחשבתי להוסיף על דבריו המיוחדים והמשובחים, שבעצם **"בס"** זה גם **ברכות מאימתי**, שברכות זה המסכת הראשונה במשניות ובגמרא, והמילה הראשונה של המשניות והגמרות מתחיל ב"**מאימתי**".

תחילת התורה הקדושה במילים **"בראשית ברא אלוקים"**, וברור הדבר שאין הפסוק כפשוטו ממש, שהרי הקב"ה ברא את הכל ואינו נברא, ועל כן כתב רש"י **"אין המקרא הזה אומר אלא דרשוני"**.

ונראה, שה' רצה שכל יהודי ידע שבראשית עליו להתחזק ביראת ה', כמאמר הכתוב **"ראשית חכמה יראת השם"**, וכך זה נדרש בתיבות הפסוק **"בראשית ברא אלוקים"** דהיינו דבר ראשון לפני כל התורה עלינו כביכול לברוא יראת אלוקים בעומק ליבנו. **ואולי** עוד עניין מרומז כאן, שכל יחשוב אדם להתייחס לספר בראשית ושמות כספר היסטוריה וסיפורים חלילה!!! אלא חייב שכל הנכתב בבראשית ושמות יחזק אותנו

אמר רבי יצחק: לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם שהיא מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל, ומה טעם פתח בבראשית?? **ומתוך** כמו שכתוב (תהלים קי"א) **"כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים"**, שאם יאמרו אומות העולם לישראל ליסטים אתם שכבשתם ארצות שבעה גוים!!! הם אומרים להם: כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם, וברצונו נטלה מהם, ונתנה לנו. - **רש"י**

הנה בשירת האזינו כתוב **"זכות ימות עולם בינו שנות דור ודור"**, דהיינו שעלינו לזכור ולהתבונן בבריאת העולם ובמעשי הדורות, כדי להגיע למטרה שנדע **"בהנחל עליון גוים, בהפרידו בני אדם, יצב גבלת עמים, למספר בני ישראל, כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו"**, וכמו שביאר שם בספר הכתב והקבלה **"בהנחל עליון"** לכל שר ושר נתן הקב"ה חלק ונחלה שינחיל לאומה שלו, ובורא עולם לקח את ארץ ישראל לנחלה שלו ונתנה לישראל, ואת זה עלינו היהודים לדעת ולזכור, **וא"כ** קשה להבין את שאלת רבי יצחק, שהרי זו חובה ברורה **"זכור ימות עולם"??**

והרמב"ן הקשה עוד וטען, שהרי **מבראשית נלמד אמונה** בבורא עולם, ומה היא בעצם קושיית רבי יצחק למה התורה מתחילה מבראשית?? **והרמב"ן** מתוך שמעשה בראשית הוא

כפשטות כנראה ר' יצחק חי לאחר החורבן, שבמקור במדרש תנחומא קדום (בובר) אות י"א מופיע **"אמר ר' יצחק** ועי' שם שיש בעניין דעת ריש לקיש ור' אחא, והצד השווה שכולם אמוראים שחיו לאחר החורבן, כשעם ישראל כבר לא היו על אדמתם אלא בגלות, בכל זאת טוען שטענה זו טובה לזמן שעם ישראל יחזור לארצו.

ואם הוא מדבר על זמן הגאולה, אזי בוודאי אין מקום לוויכוח כי אז כולם כבר יכירו כוח מלכותו והאמת תהיה ברורה לעיני כל. **ואולי** הוא מדבר על זמן הגלות שהגויים יציקו ליהודים בטענה שאנחנו לא עם מוסרי, כי בעבר כשהייתם בארצכם שדדתם אותה מ' העמים!!! ואנחנו נענה להם שאנחנו כן מוסריים והכל לפי החלטת ה'.

אבל מפשטות לשון רש"י משמע שמדובר על זמן שאנחנו שולטים בארצנו!! **"שלא נכתב ליסטים הייתם - אלא ליסטים אתם"**. **ואולי** רבי יצחק אמר תשובה זו לתקופת בית ראשון ובית שני, ורבי יצחק מסביר שהתורה התחילה בבראשית בכדי שהיהודים שהיו בזמן שבתי המקדש היו קיימים ויכלו

וְהָרָא לָבְנוּ - בְּרֵאשִׁית

שְׂרָאשִׁית זה בזכות ובכוח התורה ולא בזכות היסטורית, ובזכות עם ישראל כשהם קרובים לה' ונחשבים כתרומה שגם היא נקראת ראשית שהיא קדושה משאר הפירות, רק אז נוכל לטעון לגוים "ברצונו נטלה מהם ונתנה לנו".

דהיינו הכוח שלנו לטעון שארץ ישראל שלנו לא מכוח ההיסטוריה, כי אז יטענו שבהיסטוריה לפני היהודים היו הפלישתים, ובעבר שדדנו אותה מהם, אלא רק כי אנחנו באים מכוח ה**בראשית** דרישתנו ראויה!! ואז הטענה מתקבלת.

תשובת רבי יצחק

ואיך אם כן הגויים בכל זאת מאמינים לתנ"ך, התשובה היא כי הניסים והנפלאות הכתובים בתנ"ך אכן קרו שוב ושוב ובמשך שנים ובגלוי לעם שלם וגם לעיני כל ולפחות לעיני עמים שלמים, ולכן לא רק שלא הוציאו לתנ"ך שם רע שזה שקר גס!!!

אלא אדרבא הם לקחו אותו כספר בסיס לדתם ולאמונתם הטפילה והתפילה, כי הם הוסיפו עליו עוד ספרים שכל כולם שקר וטומאה רח"ל, וכך הם שינו את התנ"ך הטהור לרעה על פי צרכיהם!!!

כי על אמת ברורה וידועה כזו הם לא יכלו להוציא שם רע!!! ולכן הם טענו שאכן בעבר היהודים היו העם הנבחר, אבל לאחר שעם ישראל חטאו הקב"ה מאס בהם והחריב את בית המקדש והגלה אותם מארץ ישראל ובחר בעם אחר כעם הנבחר, אבל למרות הכל התורה שלנו גם אצלם זה ספר בסיס ומאומת. ולכן עם ישראל בהחלט יכול להוכיח להם מכוח הכתוב בתורה הקדושה!! וכדברי רבי יצחק שהביא רש"י הקדוש!!! וזה בכלל "בינו שנות דור ודור", שנתבונן ונגיע לחיזוק האמונה מכוח ההתבוננות.

תשובה נוספת חשבת בפשטות, שאם אנחנו נהיה בטוחים בוודאות בצדקת דרכינו, אזי גם אם הגויים לא יאמינו לנו ולא יסכימו לנו, אבל בראותם את אמונתנו בצדקת דרכנו, אזי הם יעריכו את הצד שלנו כצד ראוי והגון, אבל אם יראו אותנו מגמגמים ומהססים בצדקת דרכנו אזי הגויים ימשיכו לזלזל בנו ולקרוא לנו שודדים.

להתחיל מהחודש הזה לכם - המצוה ראשונה "בשבילי נברא העולם"

אלא נראה לחדש, שכידוע אומות העולם וכך גם בספר בראשית השנים נמדדו על פי השמש, ימות החמה 365 יום ולכן גם נח היה בתיבה שנה של 365 יום, אבל היהודים סופרים לפי הירח, שזה 29 וחצי יום כפול 12 חודשים, וזה שנה יהודית שבדרך כלל היא 354 יום.

וטמון בזה רעיון אדיר ועוצמתי, שהגויים סופרים לפי השמש, דהיינו כמה זמן מקיף כדור הארץ את השמש שזה 365 יום, ויוצא כביכול שהשמש היא המרכז, וכדור הארץ שמקיפו כאילו טפל לשמש ומשמש אותו, אבל היהודים שסופרים לפי הירח בעצם סופרים כמה זמן הירח מקיף את כדור הארץ, שכביכול כדור הארץ הוא המרכז, ואילו הירח טפל לנו ומקיף אותנו, רוקד סביבנו.

זה עיקר המסר במצווה ראשונה זו, "יהודים אנחנו מרכז העולם", אנחנו לא טפלים ובטלים, אלא המרכז. וברגע שאדם יודע שהוא המרכז ובשבילי נברא העולם, אני לא עוד איזה חרק מזערי ביקום הענק שלא שווה התייחסות, אלא אני המרכז, אזי הוא מעריך את עצמו ומשקיע בהתאם.

וזו המצווה הראשונה, שגם אתה יהודי באופן אישי תדע שאתה חזק!! אתה שווה!! אתה המרכז!! ועל ידי מחשבה של עוצמה וחשיבות תתחיל להשקיע, כי צריכים אותך אתה חוליית מרכזית, ובשבילי נברא העולם.

ולכן נקט רבי יצחק דווקא מצווה זו שבה תתחיל התורה, למרות שהיא לא ממש הראשונה, וגם לא הכי מעשית לפרט שבעם ישראל, אלא כי מהותה עוצמתית ביותר!!!

"בשבילי נברא העולם"

שלבנים גדולים היו בגדים מפוארים ואין זה חלילה גאוונה, ואמר לו מהיום אתה רב גדול, ונתן לקרוב משפחה רבי שמעון בן איסי שילמדו תורה ויחזירו למוטב. אבל אותו נכד, כל יום בכה למלמד, בבקשה אני רוצה לחזור לשכונה! קשה לי בשיבה! לא רוצה ללמוד! נשבר לי! היצר משתלט עלי! והרב היה מרגיע אותו עוד קצת חכה, וככה עברו הימים, אבל הנכד לא נרגע הוא בעקשנות כל יום ממשך לבכות, רוצה לחזור לשכונה ולחברים.

נשאלת השאלה, וכי מה יעזור לטעון לגויים את הטענה הזו, הרי הגויים יטענו נגדנו שהם לא מאמינים בתורה שלנו!! אלא נראה שאולי זו אכן דווקא הטענה הטובה ביותר, כי אכן עד היום!! רוב הגויים החיים באזורינו כמו הנוצרים והמוסלמים דווקא כן מאמינים בתנ"ך.

שהרי בהיגיון היה על גויים להוציא שם רע לתנ"ך שהוא שקרי, ולטעון שלא היו כל הניסים המסופרים בתנ"ך, ושהיהודים מעולם לא נבחרו על ידי הבורא לעם הנבחר מכל העמים!! וגם היה להם לטעון שמעולם בורא עולם לא הציל את היהודים בניסים גדולים מידי הגויים שהוכו ונהרגו בניסים אלא הכל שקר גס, כי מה פתאום הגויים יסכימו להיות סוג ב', ולהיות המפסידנים מול היהודים.

ועינינו הרואות שעל "השואה" בת זמנינו שמתועדת בעדויות רבות ובתמונות וכו', כבר ומיד אחרי השואה המון גויים מכחישים נמרצות בחוצפה מזעזעת "שלא הייתה שואה", וטוענים שזו המצאה יהודית!! אז כל שכן על ניסי מצרים ושאר הניסים היו צריכים הגויים להכחיש נמרצות במשך ההיסטוריה ולבזו לתנ"ך כספר המצאות מוזרות.

והנה עינינו רואות שמאז יציאת מצרים הגויים האמינו בתנ"ך!! ולמה?? וכי אנחנו ניקח את ספרו של היטלר ימ"ש שכתב נגד היהודים, ונטען שהכתוב בספר אמת הוא רק שנוסף עליו הוספות בכדי שיתאים גם לנו!!! ברור שממש ממש לא!! אלא נדרוש בכל תוקף לשרוף את ספר ההסתה השקרי והמתועב ברוע נגד עם ישראל!!

רש"י הביא את שאלת רבי יצחק, מדוע התורה לא התחילה במצוות קידוש החודש, ומצווה זו של קידוש החודש משמעותה שעלינו היהודים לספור שנה על פי הירח, ולא רק על פי השמש כמקובל אצל הגויים, והיא המצווה הראשונה לעם ישראל, ולכן התורה הייתה אמורה להתחיל ממנה??

ומקשים על רש"י, שהרי קודם למצוות קידוש החודש יש את איסור גיד הנשה האסור אך ורק ליהודים!! ומתריצים שכוונת רש"י שהתורה תתחיל במצוות עשה הראשונה לעם ישראל, ואילו מצוות "גיד הנשה" זה איסור לאו - שלא לאכול שזה מצב של "שב ואל תעשה", ולכן חשוב יותר להתחיל את התורה במצוות עשה של "קידוש החודש" שהוא ב"קום ועשה".

ונשאלת השאלה שאם נקט מצווה מעשית ולכן לא נקט איסור לאו, אם כן עדיף להתחיל במצווה יותר מעשית שלא רק תלויה בבית דין שהרי רק ב"ד מקדשים את החודש??

ובכלל יש להקשות, מדוע אכן מצוות קידוש החודש זכתה לשמש כמצוות עשה הראשונה של עם ישראל?? למה לא עדיף שבת שהיא מתנה גנוזה שניתנה לישראל או תלמוד תורה שכנגד כולם, מה מיוחד בקידוש החודש??

ולכן נקט רבי יצחק דווקא מצווה זו שבה תתחיל התורה, למרות שהיא לא ממש הראשונה, וגם לא הכי מעשית לפרט שבעם ישראל, אלא כי מהותה עוצמתית ביותר!!!

ודעונו זה מזכיר את הגמרא ב"מ פה, שפעם בא רבי הקדוש לעירו של התנא הקדוש רבי אלעזר בנו של התנא האלוף רבי שמעון בר יוחאי זכותם יגן עלינו אמן. שאל רבי: האם יש בן נכד לרבי שמעון ובנו רבי אלעזר? ענו לו, יש, בן לרבי אלעזר, אבל ה' ירחם הוא מתעסק בעבירות חמורות מאוד.

מה עשה רבי, לקח את אותו נכד, ודבר ראשון הניח עליו גלימה מזהב של רבנים גדולים ביותר, (אגב מכאן אנו למדים

וְהָרָא לָבֵנוּ - בְּרֵאשִׁית

יום אחד החליט הרב המלמד, לשנות כיוון. והוא אמר לו: תגיד לי, לא נמאס לך לבכות רוצה הביתה! לחזור לשכונה! הרי כאן יש לך כבוד עצום!! יש לך בגד זהב של גדולי ישראל!! ורבי הגדול הכתיר אותך בתואר רב, נו עם כאלו תארים וכבוד כזה, לזרוק הכל ולחזור לשכונה לחטאים!!! ואותו נכד נשבע, עד כאן!! סיימתי! אני נשאר בישיבה לעולם.

ויוסף לא ביקש לחזור לרחוב. וככה גדל בתורה והפך לרבי יוסי בן רבי אלעזר בן רשב"י, והחזיר עטרת אבותיו הקדושים למשפחתו. **יום** אחד עבר ללמוד בישיבת רבי הקדוש, שמע רבי את קולו בלימוד והתרגש נזכר בקולו של רבי אלעזר בתלמודו, אמרו לרבי, רבינו, זה רבי יוסי בנו של רבי אלעזר, ורבי שמח מאוד שהציל את נשמה זו.

זה גורם לי לבכות!!! הנה ראו מה כוחו של יצר הרע!!! הנכד של המקובל האלוקי והבן הקדוש שיכולים היו לזכות את כל העולם כולו בקדושתם, הצדיקים הגדולים שסבלו שנים במערה ולמדו תורה במסירות נפש, או לנו!! מה קרה לנכד, לבן, איך נפל עד כדי כך?? שומו שמים!!!! **ולמדתי** מזה שאכן כן, זו האמת הקשה!!! שאין ביטוח לאף אחד!! לאף אחד!!! היצר הרע של עריות הורס כל חלקה טובה. אבל מצד שני אפשר להציל כל אחד!!! ובאמת כל אחד!!!!

ולכן קודם תחליט שמהיום אתה אדם חדש, רב!! הרב הגדול!! עם בגד זהב – או בגד של רבנים בני דורנו, כן מהיום אתה גדול הדור ממש, ולאחר מכן היצר ישגע אותך שתחזור לזבל, אבל אתה תדחה אותו: לא עכשיו, עוד קצת, עדיין לא!! ורק אחרי תקופה שתרגיש שאתה כבר חזק יותר, כאותו נכד, שצבר ימי לימוד וצבר תורה, אז תפיל חזק את היצר הרע, ותגיד לו: זהו, אני באמת רב גדול, הנה כבר תקופה אני קדוש, די!! אני לא חוזר יותר לרחוב ולזבל, אני באמת מרגיש שאני בן אדם חדש ואחר - צדיק וקדוש, וככה באמת גדלים לגדולי ישראל, כמו התנא רבי יוסי בן רבי אלעזר בן רבי שמעון בר יוחאי, זכותם תגן עלינו לנצח, ובזכותם נוכל לנצח את יצרנו ולעבוד את בוראנו באמת וביושר מתוך שמחה וטוב לבב ורוב כל מתוך שפע ברוחניות וגשמיות אמן ואמן.

והארץ תהו ובהו וחושך ורוח אלוקים מרחפת ויבדל בין האור ובין החושך

ועל האדם להתפלל ולהתאמץ להתנתק מהטומאה, כי צריך סייעתא דשמיא מיוחדת להפריד את החושך מהאור שלא יהיה בלבול "ויבדל בין האור ובין החושך".

ובדיוק כשסיימתי ללמוד את דברי השפת אמת הללו, התקשר יהודי צדיק מתחזק, ושאל אותי איך אפשר לקום מנפילה, וקשה לו מאוד הנפילות בפרט שהוא באמת שואף להתעלות ולהתקדש!!! **אמרת** לו משמים כרגע בדיוק התחזקתי מאוד מדברי השפת אמת, המתאימים בדיוק לשאלתך!! **והיהודי** נהנה מאוד מהדברים הקדושים, שהיו לו בבחינת כפתור ופרח!! כי זה הוכיח לו שהוא בדרך הטובה ובבנייה, ודרבנתי אותו שימשיך להתעלות ולהתנתק מכל טומאה כך יצליח להגיע לאור השלם.

והארץ הייתה תוהו ובהו, ורוח אלוקים מרחפת על פני המים – המשך

שמעב כזה של תוהו ובהו אצל בן אדם זה מצב של בריאה וזה חיובי במובן יחסי כמובן, הרי יש כאן תערוכת רע וטוב, ולכאורה זה כקליפת נוגה??

אלא התשובה, "וּרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם", דהיינו שמעל התערוכות חייב להיות בסיס אמתי טהור של יראת שמים ואמונה תמימה, שחייב להיות לאדם זה שאיפות טובות ומעשים בפועל לעשות סדר ולהשלים את הבריאה, שזה לתקן ולהשלים את בניית האישיות הרוחנית שלו שלא יישאר חלילה בתוהו ובהו, אלא להתקדם לשלימות!! ורק כך אכן יגיע האדם ל"וירא אלוקים כי טוב".

ללמדנו שחיזוק ועידוד לאחר נפילה הוא מצוין בכדי לא להתייאש, וגם יש בו מן האמת והצדק!! אבל עלינו לדעת את האמת המושלמת והעבודה התמימה, ולשאוף לעליה אמיתית ולעשות כל שביכולתנו להגיע לשלימות העבודה, ולא להישאר בתוהו ובהו, כי להישאר חלילה במצב כזה זה חורבן וחוסר בנייה, ואשרינו שחלקנו בבריאת העולם העצמי שלנו כביכול כשותפים למעשה הבורא יתברך – לבנות עולם מתוקן.

ויאמר אלוקים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה

וברגע שה' ציווה שיקוו המים ותראה היבשה, אזור מקווה המים קרקעיתו נדחסה מאוד כביכול שה' לחץ באגרופ את הקרקע, וכך נוצר מקווה הים וכך התגלתה היבשה, ואכן בתחילה היה רק שליש מים והשאר 2/3 היה יבשה שחציו של היבשה היה מדבר, כדברי המדרש הנ"ל.

ובימי אנוש שה' הציף שליש עולם, שוב זה עבד בצורה שקרקעית הים נהייתה פחות דחוסה כפי שזה היום (11 אחוז צפוף יותר מהיבשה) וממילא עלו המים והוצף עוד שליש עולם.

וראו חסדי ה', שהרי היום אחוז המדבריות בעולם הוא כשליש משטח היבשה, ואם כן כאשר ה' איים בהמחשה על המבול, ה' בטובו שטף בעיקר את אזור המדבר שבעולם, כי 2/3 מהמדבר שהיה בעת בריאת העולם נמחק, כי היום יש רק 1/3 יבשה ורק שליש מתוכו הוא מדבר, ולפי זה יתכן ובקושי מתו אנשים בימי אנוש בהדגמה למבול, ויל"ע.

ראיתי בשפת אמת, שבורא עולם בכוונה ברא את העולם בשלבים, של תהו ובהו, ואור וחושך בתערובת, ורק לאחר מכן בורא עולם מבדיל בין האור לחושך, וכל כך למה?? **והסביר** שכידוע האדם הוא עולם קטן (אבות דרבי נתן פ"א), ולכן יש לאדם ללמוד מבריאת העולם לדעת איך הוא נבנה ואיך לא להחריב את עולמו הפרטי.

לאחר הקדמה זו נתחזק מאוד מתשובת ה"שפת אמת", שצורה זו של בריאת העולם, באה ללמדנו שיהודי כשהוא מתחזק בעבודת ה', לעולם לא יאבד תקווה, גם אם מצבו הרוחני או הגשמי בתוהו ובהו, וגם אם התקדם ויש לו כבר אור אבל יש עדיין תערובת ובלבול של אור וחושך, דהיינו נפילות ועליות - קדושה וטומאה, בכל זאת לא יישבר כי זה גם שלב בתהליך בריאת האור.

יהודי מתחזק שאל אותי, על הפסוק, "והארץ הייתה תוהו ובהו, ורוח אלוקים מרחפת על פני המים", וכי מה הכוונה "רוח אלוקים מרחפת" הרי אין לקב"ה גוף או דמות הגוף??? **ועניתי** לו שיש את המושג "כוחו וגבורתו מלא עולם", וגם כאן נשאל "הרי אין לו צורה וגוף"? אלא הכוונה במהות הרוחנית!!

והנה ידוע בספרים הקדושים שקליפת נוגה היא תערוכת טוב ורע והיא קליפה מחרידה ורעה, וגם מצאנו בלשון חז"ל אין אדם טובל ושרץ בידו, אז מתי התעורבת רעה ומתי היא טובה?? והרי גם כתוב בנביא טענת אליהו הנביא "עז מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים"? וגם איך כתב השפת אמת

ללמדנו שחיזוק ועידוד לאחר נפילה הוא מצוין בכדי לא להתייאש, וגם יש בו מן האמת והצדק!! אבל עלינו לדעת את האמת המושלמת והעבודה התמימה, ולשאוף לעליה אמיתית ולעשות כל שביכולתנו להגיע לשלימות העבודה, ולא להישאר בתוהו ובהו, כי להישאר חלילה במצב כזה זה חורבן וחוסר בנייה, ואשרינו שחלקנו בבריאת העולם העצמי שלנו כביכול כשותפים למעשה הבורא יתברך – לבנות עולם מתוקן.

כתוב בנביא ישעיהו מ' יב' "מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תיכן, וכל בשליש עפר הארץ", ופירש רש"י "וכל בשליש" – שה' מדד שליש מדבר, שליש ישוב, שליש ימים ונהרות, וכן מובא במדרש כונן פרק ב'.

ומוסיף הרד"ק, ש"שעלו" הכוונה כביכול אגרופו של ה' ופירוש "מדד" לפי שהמים במקום מקווה, כאדם שמודד מים ונותן בתוך כלי שידע מידתו, כן שם האל המים במקומם וידע מידתו, וצ"ע שא"כ מה עניין משל האגרופ?

ולכן נלע"ד בדרך אפשר ואשמח לקבל ראיות לדבר, שתחילה ביום הראשון של בריאת העולם המים היו מפוזרים על פני כל הארץ, וכשאמר ה' ביום השלישי יקוו המים אל מקום אחד ותראה היבשה, קרה דבר נפלא בעולם, שכידוע יש הבדל בין קרקעית הים לקרקע היבשה, שקרקעית הים דחוסה וצפופה (כחיים ב 11 אחוז מאשר צפיפות קרקע היבשה).

וטהר לבנו - בראשית

ואולי כפי כתבתי בהרחבה בפרשת שמות ה' יטען שאשמת העבירות של עם ישראל אינה באשמתם אלא באשמתו כביכול, כי נתן לנו יצר הרע ולא תיקן לנו ללב בשר,

ב, ומצד שני ה' ינפח כמו הרים לגובה את מצוות עם ישראל שכל מצווה תהיה שווה הרבה יותר, ובקצרה ה' יביא את הגאולה בכך שיצמצם שווי עבירה וירחיב שווי מצוה וירחיב עובי ושווי הגלות שמוחקת עבירות, ומעצימה את המצוות שקיימו בצער מתוך הגלות.

מאורות הגדולים – האם הירח הפסיד?

הראשונה נצטוו על קידוש לבנה, ולמנות חודשים ושנים על פי הירח, בשונה מכל הגויים שמונים רק על פי השמש, והיות הוא התייחד עם עם ישראל ובמצוות עם ישראל, לכן בזה גדלותו ועוצמתו וכתרו העצום.

ומכל מקום גם לעתיד לבוא שיחזור האור הגנוז, בכל זאת הירח שיגדל לא יגיע לגודלו של השמש, ככתוב **"והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתיים כאור שבעת הימים"** ישעיהו ל', כי גם לעתיד לבוא עם ישראל יחזור לקדש על עדי ראיה של הירח, וכפי שלמדתי **במנחת חינוך** שא' אות ו', וז"ל: כשיבנה בית המקדש במהרה בימינו ונשוב לקדש על פי הראייה, אז הרחוקים (כי עתידה ארץ ישראל להתפשט בכל הארצות) **בוודאי יעשו חנוכה 9 ימים**, מחמת הספק איזה יום קדשו בית דין את החודש.

ואכן למרות שהקב"ה רצה לרצות את הירח על שהקטינה, בכך שהגדיל צבא הכוכבים, וגם בכל ראש חודש הקריבו שעיר לחטאת, כי **אמר הקב"ה: שעיר זה יהא כפרה על שמיעטתי את הירח** (חולין ס' עזר מקומות בש"ס), בכל זאת **לעתיד לבוא** לא ראינו שחזר הדבר לתיקונו, כי עדיין **הקב"ה לא משווה את המאורות**, וזאת מלבד הסיבה כי **צריך עדיין את הירח שישמש לקידוש החודש**, אלא גם כי לעתיד לבוא כמשמעות הפסוק נשאר רק מאור אחד – הירח.

וכדברי רש"י שהשמש תהיה שבעתיים כאור שבעת הימים – שבעתיים 7 שבעיות, כאור של שבעת הימים הרי 49 שביעיות, שהם פי 343 מאור השמש של ימינו, ש 343 שווה לאור הגנוז של שבעת הימים, **כדברי התרגום שם. והכוונה גם כפשוטו** (ועיין שם במפרשים) כי מצאנו **בגמרא ע"ז ד'** שלעתיד לבוא ה' יחזק את השמש שתהיה שמש צדקה לצדיקים ותשרוף את הרשעים, כי כדברי רש"י השמש תתחזק לאור שבעת הימים העוצמתית פי 343 מאור השמש, ובוודאות בעוצמת חומה היא תשרוף כל רשע.

והיות והשמש כביכול תתבטל והיא תשמש כאור הגנוז, והרי **אור הגנוז היה קודם לבריאת 2 המאורות**, אם כן בעצם **נשאר רק מאור אחד והוא הירח**, שימשיך לשמש את עם ישראל לחודשים ומועדים.

ומתאים שהירח, שקפץ וטען, ישמש את עם ישראל, כי הוא כמו עם ישראל שהם עזים שבאומות שקפצו ואמרו נעשה ונשמע, ועם ישראל נבחר מכל האומות שהם קיבלו את התורה שבשבילים נברא העולם, ככתוב **בראשית בשביל עם ישראל שנקראו ראשית**, כי יתכן שהקב"ה כביכול **בחר בעם אחד שיהיה הראשית**, ועם ישראל הוא זה שקפץ ובחר להיות עם ה' מכל האומות, ולכן **התברר שהם – עם ישראל, הראשית שבעבורם נברא העולם**.

ללמדנו, שה' רוצה שנקפץ ולא נמתין בשקט, אלא נפרץ קדימה, כי בכוח עזות דקדושה אפשר להתעלות הרבה מעל כולם, ולא נגיד **אני יהיה כמו כולם**, אלא **אדם צריך שאיפה לכתר**, לשלימות, בפרט אם ה' חנן בכישרונות הנך חייב לפעול בהם, כי אתה לא כמו כולם, אתה שונה ותהיה שונה ותהיה עוצמתי יותר מאחרים, ואל תהיה עניו, אלא תאמר בשבילי נברא העולם, אני המאור הגדול, ותשקיע בהתמדה ותצליח לגדול כשאיפת ליבך, ואל תתקור מהליצנים שמקרים, אלא תאמין בכוחך ותשקיע ותצליח, וזכור לא הכישרונות הם העיקר אלא האמונה בכוחך, והתמדה עצומה שנים על גבי שנים, ופתאום תמצא עצמך שאתה גדלת הרבה מאחרים.

ובאמת אם תתמיד מאוד ותגדל באמת בתורה, לא יהיה לך זמן לפאר עצמך, כי כמה שתגדל יותר בתורה באמת חייב אתה לגדול במידות טובות ובענווה, בהכרה שלךך נוצרת, ואז תזכה לברוך מן הכבוד, הכבוד רודף אחריו, ואתה תמשיך לברוך באמת מהכבוד, ותפחד ממנו, כמאמר מרן ראש הישיבה זצ"ל שרבים מגדולי הרבנים בגיל מבוגר כבר לא מחדשים חידושי תורה, אלא רק חוזרים על מה שחידשו בעבר, כי מחמת שהם התפרסמו, הכבוד גרם שיפסידו את כוח החידוש, ופחד מהפסד כוח החידוש יגרום לך לברוך עוד יותר מהכבוד.

ורעיון הפסוק כתב הרד"ק: **שלא יתמהו הגוים איך ה' יוציא את עם ישראל משעבוד האומות במשך אלפי שנים? טוען להם ה', שמי שברא עולם מאין ואפס יכול לעשות זה בקלות.**

ייתכן שהגוים יתמהו איך תגיע הגאולה לעם ישראל מאחר שעם ישראל שקועים בעולם הזה ורחוקים מעבודת ה' מחמת אלפי שנות הגלות, וכמוכח ומפורש בנביא **מיכה ד' יא' יב'**, אבל בזמן הגאולה כביכול ה' ישתמש באגרוף לרסק ולכווץ עובי העבירות של עם ישראל כפי שריסק באגרופו את קרקעית הים.

בעצם יש להתבונן, שהנה ממשמעות הפסוקים נראה, שהקב"ה כבר מתחילת בריאת המאורות רצה שהשמש תהיה ביום והירח בלילה, כפי שכתב **רש"י בפסוק יד'**, ובפשטות ביום יהיה אור בגלל אורה החזק של השמש ובלילה יהיה חושך מחמת אורה הקלש של הירח.

ואם כן מדוע **כתוב ברש"י בפסוק טו'** שתחילה היו השמש והירח מאורות גדולים ושווים, ורק בגלל שהירח טען להקב"ה שאי אפשר ששני מלכים ישתמשו בכתר אחד, לכן הקטין הקב"ה את הירח, וכביכול השמש הוא המלך עם הכתר כי הוא המאור הגדול ואילו הירח נהפך לקטן כפי שהגדירו הפסוק בסופו.

ולכאורה, הרי מתחילת בריאת המאורות כבר היה אמור הירח להיות אור קלוש שישמש בלילה? וזאת עוד קודם טענת הירח ל2 מלכים בכתר אחד??

כמו כן, בפסוק יד' כתוב שתפקידי המאורות הם **למועדים** – ומפרש **רש"י** שעם ישראל קובעים את המועדים על פי מולד הירח, דהיינו בקטנותו שהוא מזערי מול השמש העצומה, והיא קטנה ומקפת את כדור הארץ כל חודש? ואילו השמש תפקידה לשמש לשנה של 365 יום וכדברי רש"י, שאז מסתיים סיבוב כדור הארץ סביב השמש, ואם כן שוב מוכח שמתחילת הבריאה נקבע שמאור אחד יהיה ענק ומאיר – שמש, וכמו כן יהיה ירח שיסובב את כדור הארץ ואורו חלוש שישמש בלילה ולחודשים ולמועדי ישראל, ואם כן מה גרם טענת הירח על 2 מלכים בכתר אחד??

וגם מה טענת הירח ש2 מלכים משמשים בכתר אחד, הרי השמש ביום ואילו הירח משמש בלילה, ואם כן לכל אחד יש לו ממלכה משלו??

אלא התשובה היא על פי דברי **רש"י** שכתב **בפסוק יד'** על הכתוב **"להבדיל בין היום ובין הלילה"** – **משנגז האור הראשון – אור הגנוז**, אבל ב' (נ"א בג') ימי בראשית שמשו האור והחושך הראשונים יחד בין ביום ובין בלילה:

דהיינו שבימי בראשית קודם שנגז אור הגנוז היה אור עוצמתי ביותר בעולם, וממילא לא היה בלילה חושך מחמת האור הגנוז שהאיר תמיד, לכן יתכן שבאותם ימים השמש והירח היו גדולים באותו גודל, והאירו באותו עוצמה, אלא הקב"ה תכנן עבור העתיד שלאחר שהאור הגנוז יגז הירח יוקטן לעומת השמש שכך יהיה בעתיד יום ולילה, אור וחושך בנפרד, וכך בעתיד יהיו חודשים ומועדים ושנים, כפי שזה מתנהל היום.

אלא שהקב"ה לא בחר מי מבין השנים יהיה הגדול ומי יוקטן, ורק בגלל טענת הירח בחר הקב"ה להקטין אותו מבין השנים.

אומנם למרות קטנות הירח, יש בו מלכות יוקרתית שאין לשמש, כי הירח מתחבר לעם ישראל, כי עם ישראל במצווה

וטהר לבנו - בראשית

בריאה – יצירה מהגאון הצדיק המשותק הרב רפאל ישראל פלדמן שליט"א שיתרפא בקרוב אמן

כמו כן על החושך כתוב **ישעיה מה' ז' "בורא חושך"** ועל האור כתוב **"יוצר אור"**, ולכאורה חושך זה העדר אור, ואם כן היה צריך להיות כתוב להיפך בורא אור ויוצר חושך?!

אבל ראיתי **ברמב"ן** שיש חושך שהוא אכן העדר אור, אבל יש חושך שהיא האש היסודית שהיא חשוכה, ואלו הייתה אדומה הייתה מאדימה לנו הלילה עת"ד, וחושך זה קדם לאור בבריאת העולם, ואם כן מתאים על החושך **"בריאה"**, ויתכן שהאור הוא יצירה כי זה נוצר מתוך האש של החושך, ואולי בכל אש מה שאנחנו רואים במרכז שחור זה אולי כוונת הרמב"ן החושך שהיא האש היסודית, ואכן על האש השחורה מסביבה יש צבעי אדום צהוב ושאר צבעי האש.

ובעצם מצאנו במכת חושך **"וימש חושך"** שהיה בו ממשות וכלשון **רש"י** שהיה כפול ומכופל ועב עד שהיה בו ממש, ויתכן שזה עוד סוג חושך, על כל פנים חושך זה אינו רק העדר אור, וגם על חושך כזה שייך לשון **"בריאה"**.

ותפילתי וברכתי לבחור גאון וצדיק זה רבי רפאל ישראל בן אסתר פערל פלדמן, שיזכה לשידוך הגון בקרוב, ולבריאות ושלמות הגון ושמחת הנפש, בזכות תפילת רבים ובזכות התמדתו כל משך 30 שנות חייו בקדושה ובמסירות נפש.

נעשה אדם

אלא רציתי שאתם המלאכים תסכימו לבריאת האדם, כי כך לא תפגעו בהמשך שתראו בני אדם שמתחזקים ועולים עליכם, שאנשים שמתחזקים שווים יותר ממלאכים.

אז יהודי יקר ואהוב, שכח ומהר מעברך ומכל הנפילות, התחזק ועלה מעלה מעלה, בורא עולם שמח בכל פסיעה שאתה עולה, ופותח את ידיו לחבקך באהבה, ברוך הבא בני היקר, אוי בני כמה התגעגעתי אליך, בני.

יום השישי

ולכן משה רבינו טרח להפסיק את שירת השמים והארץ באומרו תורה לכלל עם ישראל בפרשת האזינו, כי גם בזה מומחש לשמים והארץ, ובעצם לכלל עם ישראל, שכל העולם כולו בשביל לימוד התורה, וגם שירת המלאכים מתגמדת מול לימוד התורה של עם ישראל.

ואכן השמים והארץ שתקו, ולא ענו למשה הרי נצטוינו מה' לקלס לפניו תמיד, לעומת השטן בעת המגיפה בפרשת קורח שטען לאהרן שבא לעוצרו מלהרוג, טען נגדו השטן שליח ה' אני וגם אם משה אמר לי להפסיק אני חייב לשמוע להקב"ה, וכאן השמים והארץ שתקו, כי הקב"ה הודיעם מתחילת ברייתם שכל תנאי קיומם זה לא מה שהם משבחים ומקלסים, אלא העיקר הוא התורה שעם ישראל לומד ומקיים, לכן שתקו מיד בלי ויכוח.

והוסיף החברותא הרב אלדר נתנזון שליט"א שגם שירת ישראל היא מעל שירת המלאכים, כפי שמצאנו **ברש"י** ובהרחבה במלבי"ם מחז"ל בשירת יהושע **"שמש בגבעון דום"** יהושע י"ב, שיהושע השתיק את שירת השמש כשעצרה מלכת, כי מעלת עם ישראל בשירתם גבוהה יותר משירת המלאכים ומשרתי עליון, כי הטבע משתנה לעם ישראל.

ויתכן שלכן הקב"ה התנה עם השמים והארץ עוד בימי בראשית והודיעם על כך במפורש שעיקר קיום העולם הוא עבור לימוד התורה וקיומה, בכדי שהם לא יתווכחו עם משה רבינו בפרשת האזינו.

ויתכן שעם ישראל שהיו דור דעה (לפחות בפרשת האזינו בזכות כוחו של משה כשדרש מהשמים והארץ שישתקו ויקשיבו גם הם, ברצונו שעם ישראל יבין ויקלוט את עוצמת התורה) אכן קלטו והרגישו בשתיקת השמים והארץ, מה שאנחנו לא מסוגלים לשמוע ולהרגיש מפני קטנות מוחנו ודרגתנו.

אגב באמירת האזינו השמים ואדברה, ותשמע הארץ אמרי פי, בכך משה רבינו תיקן מה שלא דיבר אל הסלע, כי כאן לעיני כל ישראל משה רבינו הוכיח שיש פה ואוזן לשמים וכדברי המדרש הקודמים.

הרמב"ן, בפירושו לתורה, אומר שבלשון הקודש – המילה **"בריאה"** היא זו שהונחה על הוצאת יש מאין. ואילו **"יצירה"** פירושה שהחומר כבר נמצא, ומהחומר הזה יצרו דבר כלשהו. ואילו שיפוף ותיקון להשלמת הדבר מכונה בשם **"עשייה"**.

ולפי זה אדם שנוצר מאדמה, זה יש מיש ולכן מתאים בזה **ברכת יוצר האדם**, מצד שני באדם כתוב **"ויברא אלוקים"**, ואכן גם מברכים **אשר ברא וגו' חתן וכלה**, כי למרות שאדם יצא מאדמה, בכל זאת ההבדל בין אדמה לאדם הוא כה גדול ומשמעותי ולכן יש בזה גם עניין של בריאה בדומה ליש מאין.

וחשבתי להוסיף קצת על דבריו של הגאון רבי ישראל רפאל שאולי בגלל חלק הנשמה שהוכנס באדם לכן זה הרבה יותר מיצירה אלא יש בזה הגדרה של **"בריאה"** יש מאין, כי לא היה מציאות בעולם של רוחני מעורב ובנוי יחד עם גשמי, ואולי זה כתוב בדברי הראשונים, אומנם ראיתי זאת מקופיה ולא בעומק.

ותפילתי וברכתי לבחור גאון וצדיק זה רבי רפאל ישראל בן אסתר פערל פלדמן, שיזכה לשידוך הגון בקרוב, ולבריאות ושלמות הגון ושמחת הנפש, בזכות תפילת רבים ובזכות התמדתו כל משך 30 שנות חייו בקדושה ובמסירות נפש.

דעו לכם שבורא עולם לא צריך מלאכים בעולם הזה, כי יש לו מספיק למעלה בשמים, אבל כאן בעולם הזה בורא עולם מעוניין בבני אדם כמוכם, שיש יצרים ונפילות, אבל בורא עולם מתלהב מאתנו כן מכל אחד שמתחזק ועולה, בורא עולם אומר למלאכים, נכון אמרתי לכם **ככתוב בפרשת בראשית "נעשה אדם"**, לא התכוונתי לבקש עזרה ממכם, כי אלוקים לא צריך עזרת מלאכים הוא כל יכול.

כתב רש"י האות ה' למה?? ותיירץ שה' עשה תנאי עם השמים והארץ, שהם נבראו רק על מנת יקבלו שעם ישראל את ה' החומשים - התורה, ובזכות זה יתקיימו השמים והארץ.

והקשה החברותא הגאון רבי אלדר נתנזון שליט"א – מדוע הקב"ה צריך לספר את התנאים שעשה לשמים והארץ, וכי בחירה יש להם כאדם, הרי הם משרתי ה', והבורא כרצונו ינהג בהם, להודיעם למה??

ונראה לתרץ, יתכן היות וכל הבריאה אומרת שירה והשמים מספרים כבוד קל, וכדברי המדרש **רבה האזינו י' אות ב'** שהקב"ה ברא שמים וארץ שיהיו מקלסים (משבחים) אותו, שנאמר (תהלים יט) השמים מספרים כבוד קל, וכיון שבא משה שיתק אותן שנאמר **"האזינו השמים"**.

וא"כ מצד הכרת הטוב בפשטות היה עליהם להתקיים, למרות שאין להם בחירה ונוצרו באופן כזה, בכל זאת ה' התנה עמם במפורש שזה לא מספיק לקיומם ולקיום העולם, ובעצם ההודעה להם משמשת ידיעה לדורות עבור עם ישראל, כפי שכתב **רש"י בהאזינו**, שלקיום העולם חייבים את עם ישראל שיקבלו את התורה ואת המצוות.

והסיבה לכך פשוטה היא, שהכרת הטוב של בן אדם שיש בו בחירה זה הגדלות ובה יש עוצמה וחשיבות, כי לא דומה הכרת הטוב של מלאך בלי בחירה, להכרת הטוב של בשר ודם, ומלבד זאת עם ישראל בהכרת הטוב לה' אינם רק אומרים שירה ותודה, אלא מקבלים עליהם עול מלכות שמים ולומדים את התורה ומקיימים מצוותיה וזאת בנוסף לתפילות ולהודאות שבברכות ושבתפילות.

ורק על הכרת הטוב המושלמת הזו היה שווה להקב"ה את בריאת עולמו, ובפרט שכתוב שהקב"ה הסתכל בתורה וברא עולם, שזה הדם והרוח חיים של העולם.

ולפי זה, הציווי שהקב"ה ציווה את האדם, תן דעתך שלא תחרוב עולמי, לא רק לא להחריב בפצצות אטום את העולם, אלא אם לא ננהג בהכרת הטוב כלפי ה' וכרצונו ה' שנלמד תורה ונקיים מצוותיו ונודה לו ונשבחו, וגם אם לא ננהג כלפי בני אדם המיטיבים עמנו בהכרת הטוב, בכך אנחנו מחריבים רח"ל את עולמו של הקב"ה.

וטהר לבנו - בראשית

ויכל אלוקים ביום השביעי מלאכתו – שבת מעל הטבע היא

שעדיין לא נגמר יום שישי? ולכאורה נראה שהקב"ה באומר "יום השישי" התעלם מכל המקומות שבעולם והחשיב רק נקודת זמן יחידה בלבד.

ואם כן איך משה רבינו הפר את התנאי של יום השישי שמרמז על ו' סיון מתן תורה, והוסיף יום נוסף מדעתו, כי טען שהתנאי "ביום השישי" לא מתייחס רק לנקודת זמן אחד של סיני ששם היו כל עם ישראל במתן תורה, אלא התייחס אפילו לנקודת זמן רחוקה בעולם, הרי "יום השישי" בבריאת העולם היה לכאורה בנקודת זמן אחת ויחידה בכל העולם כולו? ולכאורה הנלמד צריך להיות דומה למלמד?

ותחילה רציתי לתרץ שאכן הקב"ה מעל הטבע והזמן ולכן שביתת הקב"ה ביום השבת אחת היא בכל העולם למרות שיש זמנים שונים והפרשי שעות בעולם, אבל כלפי הקב"ה אין הבדלים כי הוא מעל המקום והזמן.

אבל מצאתי חידוש נפלא בתורה תמימה (ראיתי את חידושו של החת"ס והתורה תמימה בספר "ברוך מרדכי" של הרב פריינד זצ"ל זכותו יגן עלינו), ששאל מדוע לא כתוב בבריאת יום השביעי "ויהי ערב ויהי בוקר יום השביעי" כמו בשאר הימים?

ותירץ ע"פ הירושלמי ברכות פח ה"ה ובמדרש ב"ר פ' יא ש36 שעות רצופות היה אור ביום השביעי, 12 בערב שבת 12 בליל שבת ועוד 12 ביום השבת, דהיינו שמאז האירה החמה ביום שישי בבוקר שוב לא שקעה עד מוצאי ש"ק, שאולי לכן פחד אדם הראשון במוצאי שבת שפתאום חשך עליו עולמו בפעם הראשונה בחייו, ולכן לא כתוב ויהי ערב וכו' כי בשבת לא שקעה החמה בליל שבת רק יום אחד ארוך.

והביא טעם לדבר, שהיות וביום השביעי שבת מכל מלאכתו, אי"כ לא היה יכול עוד להיברא המציאות של הערב והבקר של יום השביעי, ומהפסוקים משמע שתיחום הימים היו חלק ממלאכת הבריאה, ולכן עיכב הקב"ה את זריחת השמש של יום השישי עד מוצאי שבת.

ולענין אולי יש מקום לטעון שמהותו כל יום בבריאה היה ביצירה מיוחדת שברא ה' באותו היום, ולא מוכרע שהערב והבוקר נחשבים לבריאה, כי כבר הם כמציאות קיימת ובנויה כבר בבריאת ותלית המאורות הגדולים ברקיע שעל פיהם קבע ה' את טבע יום ולילה והזמנים.

אלא יתכן, שהיות ובמציאות בליל שבת הראשון לא שקעה השמש כטבעה מידי לילה אלא האיר כל היום והלילה והיום 36 שעות, זה הוכיח ומוכיח שה' עצר את כל הזמן שבעולם לזמן של שבת שהוא כביכול זמן מעל הטבע, לפחות בשבת ראשונה של בריאת העולם, כמין בריה בפני עצמה של זמן בלי קשר לשמש ולירח לאור ולחושך שעל פיהם נקבע הזמנים בעולם.

והוסיף החברותא הרה"ג אלדר נתנזון שליט"א, שאולי לכן הירח והשמש עמדו ליהושע 36 שעות לדעת הפרקי דרבי אליעזר פרק נב', כי ה' כבר קבע מציאות כזו בטבע.

והיות והקב"ה התעלם מהזמן של הטבע ב"יום השישי" הראשון, אלא התעלה מעל הטבע של הזמן, כך משה רבינו למד לחדש להתעלם מטבע הדברים של "יום השישי" של מתן תורה שלא היה בדרך הטבע וההיגיון ו' סיון בהר סיני, אלא הוציאו מן הכלל להתייחס גם לכל העולם כולו גם למקומות המרוחקים שבהם יהיו יהודים לאחר שנים רבות בזמן הגלות.

אגב מאמר זה ממתק לי את מה שראיתי בסיפור של רבי אליהו לופייאן זצ"ל מספר לב אליהו ח"ב, על המילים שאומרים בשחרית של שבת "תפארת עטה ליום המנוחה", שיום שבת אינו רק זמן אלא מציאות של דבר ולכן שייך לכתוב עליו שה' עטף את השבת בתפארת.

ובעצם בכל המשפט הכתוב בסיפור אולי יש רמז על מה שכתבתי כאן, שאומרים שם "לקל אשר שבת מכל המעשים.

התבוננתי בדבר, שהנה לאחר שה' קבע את המאורות הגדולים ואת הכוכבים ברקיע וקבע שהם ישמשו ליום ולילה ולזמנים ומועדים, אם כן נוצר כבר תנועת סיבות העולם סביב השמש וכן הירח סביב כדור הארץ.

ואם כן יש מקומות בעולם שהשעה 12 שעות לפני ארץ ישראל וכן יש מקומות בעולם ששם 12 שעות יותר מארץ ישראל, והנה כתוב שה' שבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה, ולכאורה לא מובן, שהרי יש מקומות בעולם שעדיין לא נגמר היום השישי ולא התחיל שם היום השביעי?

ובעצם זה מזכיר את חידושו הנפלא של החת"ס סופר, שכתוב בגמרא שבת פח' על הכתוב בבראשית "יום השישי" עם ה' הידיעה, כי התנה הקב"ה את בריאת העולם וקיומו רק אם עם ישראל יקבלו את התורה בשישי בסיון.

והקשה החת"ס שהרי משה הוסיף יום אחד מדעתו ולא נתקיים התנאי, שלא ניתנה התורה בשישי בסיון אלא בז' בסיון? והביא את דברי המג"א בסי' תצד' שמשה הוסיף יום אחד מדעתו שמתן תורה יהיה בז' ולא בו' סיון בכדי לרמוז על יו"ט שני של גלויות, ולקמן ביאר את הדברים.

עוד הביא ממו"ר בעל ההפלאה שבדווקא נקטו בגמרא בסנהדרין נח' גוי ששבת אפילו בשני בשבת חייב מיתה, כי בראשון אין זה כחידוש גדול שאסור לגוי לשבות, כי העולם מתגלגל סביב עצמו, וכאמור קודם שבמוצאי שבת במדינה זו הוא עדיין ליל שבת במדינה אחרת מחמת הבדלי השעות, ומצב זה שעדיין יש שארית של שבת בעולם הוא יכול להתמשך עד סוף יום ראשון, ולכן מחודש יותר לאסור ולחייב גוי ששבת במיתה אפילו כששבת ביום שני שאין בו עוד שום לחלוחית שבת.

ולפי יסוד זה מובן מה שאומרים ביו"ט שני של גלויות יו"ט פלוני הזה וזה לא נראה ולא נחשב לשקר, כי ביום שני של גלויות יש עדיין מקום בעולם שהוא עדיין יום ראשון של חג.

וא"כ מתורץ הקושיה שהקשה החת"ס סופר, שאכן למרות שמשה הוסיף יום אחד מדעתו והתורה ניתנה בהר סיני בז' סיון, בכל זאת עדיין מתקיים התנאי שהתנה הקב"ה שביום ששי בסיון יתן תורה, כי עדיין זה יום שישי בסיון במקום מרוחק בשעות ממקומות העולם (המזרח הרחוק).

ואם תקשה שלכאורה בפשטות התנאי של יום השישי מדבר על הר סיני ועל מקומות הקרובים לו ולא לשאר העולם בפרט שעדיין לא היו יהודים מפוזרים בעולם?

ומתרץ החת"ס שכבר כתב רש"י בפרשת ויהי אם שמוע והוא מהספרי "ושמתם את דברי אלה על לבבכם", שגם בגולה תלמדו ותתמידו בתורה ובמצוות, בכדי שלא יהיה חדשים עליכם כשתחזרו במהרה בימינו בעת הגאולה השלימה, כי גלוי היה לפני הקב"ה שעתידיים היהודים להתפזר בכל העולם, ולפי זה התורה מתייחסת בבמדבר סיני לקיום התורה לאחר דורות כשהיו בעתיד בגלות מפוזרים בעולם.

ולכן משה רבינו הוסיף יום נוסף שקבלת התורה יהיה בז' סיון, כי טמן בזה את קיום התורה לעתיד כשעם ישראל יהיו מפוזרים בכל העולם בגלותם, ומובנים דברי המגן אברהם שמשה שהוסיף יום אחד מדעתו רמז ליו"ט שני של גלויות שיחשב כיום ראשון, ולכן יכולים לנהוג ביום שני ולקרוא בתורה כיו"ט ראשון.

ולפי זה התחדש בראש השנה תשפ"ד ששייך להחשיב את יום שני של ראש השנה כיום הראשון, למרות שבוודאות הוא ב' תשרי ולא ראש חודש ולא א' תשרי, בכל זאת אפשר לקרוא לו יום הזיכרון כמו יום ראשון של ר"ה, כי עדיין יש מקומות בעולם ששם עדיין היום הראשון של ראש השנה.

אבל לכאורה חוזרת קושייתנו הראשונה, איך כתוב שה' שבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה, הרי יש מקומות בעולם

וטהר לבנו - בראשית

אבל האפס הזה שהוא הדמות שרואים במראה היא דומה לאדם שעומד מול המראה, אבל בתחיית המתים לא רק שיהיה אפס מלבדי ה' אלא גם לא יהיה לאפס דמיון כלל לה'.

וחשבת להסביר דבריו, שבעולם הזה וגם בזמן הגאולה עדיין נדמה את כוחו ה' וחוכמתו ומידותיו על פי הטבע שאנחנו רואים שזה כביכול מדמה את כוח ה' בעולם.

אבל בתחיית המתים שזה כ-2000 שנה לאחר בא המשיח ע"פ הרמב"ן **ורבנו בחיי**, אז נהיה ברמה רוחנית הרבה יותר גבוהה שכך נוכל להשתוות לצדיקים שקמים לתחייה לאחר שחיו שנים רבות בעולם האמת בעולם הנשמות הרוחני, ואז נגלה שכל מה שחשבנו שהבנו בעולם ובטבע ובחוכמה שבטבע יתגלה לנו כאינו דומה כלל לה', כי ה' גבוה מעל כל דמיון ששייך לדמותו בעולמנו כלל.

וטעימה לכך היא "שבת" שהיא מציאות לא רק יחידת זמן, דבר שאין לנו הבנה בזה כלל!! וגם שה' קבע בשבת הראשונה שהיא מעל זמני הטבע באופן שאין לנו בהם הבנה וכאמור קודם.

אעשה לו עזר כנגדו, ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו

ואולי ה' רצה שהאדם ירד לעומקו את המעלות החיוביות בלבד (כי אז לא היה רוע וטרף בעולם) של כל החיות והבהמות למרות השוני העצום בין האדם לבעלי החיים, **וכדברי הרמב"ן**, שמתוך רצון האדם להתחתן עם בעל החיים הוא יחפש כבעל הרוצה באשתו את המכנה המשותף או התועלת שיש לאדם מבעל החיים, ומתוך ההבנה החיובית המעמיקה, ומתוך הערכת התועלת שיש לו מבעל החיים, הוא יקרא לבעל החיים בשם המתאים לו, **וכמו** כן היות והיה רצון אמיני של האדם להתחתן עם בעלי החיים לכן הם ישרתו את האדם מתוך הערכה.

וכמו כן, הקב"ה רצה ללמד אותנו שכל שידוך הקב"ה מתבונן ורואה, וגם שידוך לא אמיני וממש לא הגיוני זה מביא תועלת ומקדם אותנו לשידוך האמיני. **כי** כל שידוך שלא יצא לפועל יש בו תועלת, כי זה מקרב אותנו לשידוך האמיני שלנו. **וכמו** כן כל הצעה שלא יצאה בסוף לפועל, מחזק אצל האדם הבנה בעומק נפש האיש, והחיובי שבה מאחר וכבר התעמק למצוא חיובי בכל הקודמים לשידוך האמיני שלו.

זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי – לזאת יקרא אשה

אמר הקב"ה לכל זאת כיוונתי ולא הועיל. יצאנית דינה, גנבנית רחל, דברנית מרים, נטויות גרון בנות ציון, סרקנית ומשקרות עינים גותנית כי גבהו בנות ציון.

ולמה הבאתי זאת? בכדי שכל בעל ידע להיזהר בכבוד אשתו, ולא יחשוב שמה שמובן לו אשתו חייבת להבין כמוהו ולהסכים להיגיון שלו, כי לנשים טבע והיגיון ורגש שונה מהבעלים, ולכן זהירות מופלגת ברגשות האשה והתחשבות בדעתה גם כאשר דעתך שונה לחלוטין עד שאתה חושב שאין היגיון אחר מלבד שלך.

כמו כן לנצח אשה זה לא פשוט בכלל ולא שווה, שהרי אפי' **אמר הקב"ה לכל זאת כיוונתי ולא הועיל**, לכן לא שווה מלחמה עם האשה, רק השקע תמיד בשלום בית, ולשמח את אשתך, וכך תראה חיים עם האשה אשר בחרת.

מטרת עץ החיים

ובשביל מה נברא עץ החיים? **ואולי** שידעו אדם וחווה שיש פתרון למוות ולא יקבלו דרך להגיע לפתרון הקיים נגד רצון ה', **ואולי** לכן יש כפילות **מות תמות** שלא יעזור פתרון עץ החיים כי לא תגיע אליו נגד רצון ה'.

הלשון הרע של הנחש על הקב"ה – ועונשו מידה כנגד מידה

והנחש קיבל 2 עונשים שנקצו לו הידים והרגליים, וכן בכל מאכלו טועם טעם עפר, ומה המידה כנגד מידה בעונשים שקיבל?

שהיות והנחש השפיל כביכול את הקב"ה, וגם גרם מות לעולם, לכן הוא יהיה מושפל ויזחל על גחונו על העפר, הכי

ביום השביעי התעלה וישב על כסא כבודו. תפארת עטה ליום המנוחה. ענג קרא ליום השבת. זה שבח של יום השביעי. שבו שבת קל מכל מלאכתו".

שהשבח שהשם נתן ליום השביעי שהוא התעלה בו מהטבע של הזמן הנקבע על פי ערב ובוקר שקיעת החמה וזריחת החמה כמידי יום כפי שקבע ה' ביום הרביעי, אלא ה' קבע את שבת כמצאות מחודשת לא יחידת זמן רגילה.

וזה השבח שברגע אחד נחשב בכל העולם כולו "שבת" שבו שבת ה' מכל מלאכתו, ולא שבמקומות הרחוקים עדיין יום שיש, ואכן זה מעל הטבע וזה יצירה מיוחדת כדברי **הלב אליהו** ועל זה אנחנו משבחים את מציאות העל טבעית של שבת קודש.

ומיד דברי בו, ראיתי עוד **בסידור של רבי אליהו לופייאן**, שמסביר את מה שאומרים בשחרית של שבת "אפס בלתי גואלנו לימות המשיח. ואין דומה לך מושיענו לתחיית המתים", שדימה זאת לאדם שעומד מול מראה שלמרות שרואה בו דמות אדם אבל זה באמת אפס, כי זה רק מראה,

לכאורה משמע מהפסוקים שיש קשר בין קריאת שמות בעלי החיים לזיווג של אדם, והשאלה מהו הקשר? **וכמו** כן מדוע הקב"ה נתן לאדם לקרוא שמות לכל בעלי החיים, וזאת עוד לפני שהיה רוע בעולם וטרם היו בעלי חיים טורפים בעולם, וכי מהטוב לבד שייך לגלות את טבעו ומהות בעל החיים??

ומדוע כתוב שהקב"ה התבונן לראות איזה שמות יבחר האדם?? וכי הקב"ה לא ידע את העתיד מה יהיה שם בעל חיים, ומשמע שכביכול היה כאן סוג של מבחן לאדם האם יכוון נכון את השם הראוי לכל בעל חיים.

וכמו כן הנה על הפסוק (נג) **"ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי"**, כתב **רש"י**: זאת הפעם - מלמד שבא אדם על כל בהמה וחיה ולא נתקרה דעתו עד שבא על חוה: **וקשה** מדוע הקב"ה נתן לו קודם להזדקק לכל בעלי החיים הבהמות והחיות שלא תנוח נפשו עד שבא על חוה? **וכי לא פשוט שיתאווה האדם רק לחווה שהיא דומה לו בשוני מוחלט מכל בעלי החיים??**

במד"ש בראשית רבה פרשה כב אות ז כתוב שהיו 2 חוות, ועל חוה הראשונה רבו קין והבל, ויתכן שלאשה יש עוצמה כה רבה, ורק מי שיצאה מזנבו (ע"פ גמ' ברכות סא') אולי יכולה לקבל את מרות הבעל ולשמש עזר כנגדו, **וכמו** כן יתכן אשה שנוצרה מחוץ לגן עדן, לא יכלה להתחבר לאדם ורק אשה שנוצרה בגן עדן בנוסף לכך שנוצרה מזנבו היא יכלה להיכנע לבעל ולהתחבר לשלימות הבריאה.

ואסיים בדברי הרא"ש: **"ויבן ה' אלקים את הצלע"** שמעתי מפ"י **ר' משה הדרשן** שהוא לשון **הבנה שהבין הקב"ה הגיון האשה** ובראה ממקום צנוע שבאדם לא מן הרגלים שלא תהא יצאנית, ולא מן הידים שלא תהא גנבנית, ולא מן הלשון שלא תהא דברנית, ולא מן הגרון שלא תהא נטוית גרון. ולא מן העין שלא תהא סרקנית, ולא מן הראש שלא תהא הולכת בקומה זקופה.

וטהר לבנו - בראשית

הביא משל עם השועל והדגים שאמרו לו אתה החכם שבחיות!
ולא אמרו הנחש החכם בחיות?

ואולי שהיות והנחש יוצא רע ושנוא על כולם בגלל חטאו ועונשו, לכן גם אם נשאר בו חוכמה היא בזויה כמו חוכמת המסכן שאינה נשמעת והיא בזויה ודבריו אינם נשמעים – קהלת ט' טז.

תפקיד אדם הראשון בגן לשומרה – ואיך חדר הנחש

יצירת האשה, אבל כך דרכו של היצר לפתות בחצאי אמת ושקר.

וראיתי בספר חן השולחן של מו"ר רבי אליהו פרידלנדר שליט"א שהביא **פרקי דרבי אליעזר** שהשטן כביכול השתמש בנחש לפתות את האדם, וכפי שהאדם נתמעט קומתו אחרי החטא כך נתמעט קומתו של הנחש לזחילה.

אבל שאלתיו אי"כ מדוע נענש הנחש אם השטן התלבש עליו? **ויתכן** לתרץ שהיות והנחש היה לו נגיעות שאדם ימות והוא יתחתן עם חוה לכן זה כבר לא נחשב שעשה שליחות בע"כ.

ויתכן שהשטן חשב שגם אם חוה תאכל היא לא בעונש כי היא לא נצטווה ואדם נצטווה קודם שהיא נוצרה, והציצוי היא בלשון יחיד ולא בלשון רבים ע"ש העתיד.

והנחש היה ערום

זוה מזכיר מה ששמעתי בעבר ממגיד מישרים שכביכול היה אדם שהתפלל וביקש מבורא עולם, אנא ריבונו של עולם, אני לא מבקש ממך מתנה של מיליון דולר, אני רק מבקש ממך ה' **הלוואה ליום אחד** של מיליון דולר, והאדם חשב לעצמו הרי **יום אצל ה' זה אלף שנה**, אז יהיה לי אלף שנה זמן להחזיר את החוב, ובזמן ארוך כזה אספיק למות מעל 10 פעמים, אז אקבל את ההלוואה בלי לחץ לשלמו, כך חשב האדם לעצמו!!

ואז קיבל מענה מהקב"ה, שאמר לו, אני מסכים לתת לך את ההלוואה כפי שביקשת, אבל **תבוא מחר** לקחת את ההלוואה!! וכמובן מחר אצל הקב"ה זה בעוד אלף שנה!! וכך מה שחישוב אותו אדם וכביכול להרוויח, הקב"ה ענה לו כאילוילתו.

ללמדנו, שהיצר מתחילת עבודתו בעולם הטעה והטעה גם את עצמו, כי מהותו שקר ואין לו רגליים, והוא מחשב לנו חשבונות של שקר וכזב, וכל חשבונותיו מביאים להרס וחורבן, ולכן אסור לנו להאמין לו ובשום פנים ואופן אסור לנו לקבל את עצתו, אלא להתרחק מעצתו בקיצוניות, ולא לתת ליצר פירור של הסכמה חלילה, כי אצלו הכל יכול להשתבש לגמרי, ובעזרת ה' על ידי לימוד תורה בהתמדה ובקביעות זמן, ועל ידי תפילות מעומק הלב, ועל ידי פעולות של סגירת כל שער ופתח ליצר הרע ואדברא נוסף פתחי צדק וקדושה נזכה לנצח את יצרנו הרע אמן ואמן.

הנחש היה ערום – תחבולות היצר הרע

ונבצעם לא מגיע לה מוות, א. כי יתכן והיא ידעה שבעלה אסר לה רק כהרחקה מהעבירה וזה לא האיסור בעצמו, או שהיה להבין מכך שלא מותר למרות שנגעה בעץ, שאולי בעלה רק הוסיף את ההרחקה מדעתו למרות שלא הדגיש לה זאת. ב. היא **נגעה באונס** ולא ברצון, וממילא היא לא עשתה עבירה ולא מגיע לה עונש מוות.

וראיתי באלשיך שטוען שסברה שהעץ מטבעו הורג כרעל ולא מוות מחמת ציווי ה', ואולי כי היא דימתה זאת לעץ החיים שכביכול שם טבעו של העץ מחייה לנצח, אבל עדיין קשה, שעדיין היה עליה להבין שיש צד שני הגיוני שאין נחש ממית אלא החטא ממית, ואין העץ מחיה אלא ברצון ה' בלבד).

ובכל זאת מכוח השקר שהתחיל בו והיא נגררה לשקר והגזימה בשקר והוסיפה את איסור הנגיעה בשם ה' ולא בשם בעלה, ובוזה כשלה כדברי הגמרא **בסנהדרין כט**, ולמרות שהנפילה שלה הייתה מזערית, בכל זאת היצר יודע שבנפילה קטנה של בן אדם קל יותר לגרור אותו לנפילה עצומה ומחרידה ולשמוט תחתיו את כל עולמו כי כביכול אתה ממילא כבר חוטא ואבוד.

ונלמד מזה עד כמה על האדם לא להישבר מנפילה רוחנית, כי בדיוק זה היצר רוצה שנתייאש וניפול עוד יותר, כי הוא רוצה לשמוט את הקרקע מתחתנו שנתרסק לגמרי ולחלוטין בלי אפשרות להתרומם לנצח חלילה.

וכך טענתי לבחור יקר שביקרים אבן פנינה בכתרו של בורא עולם, בחור צעיר מתחזק ששמר על קדושה וטהרה נפלאה משך 38 ולאסונו נפל ונכשל ביום ה38 ואותו צדיק הרגיש שחרב עליו עולמו כי לא הצליח לסיים 40 יום בקדושה מושלמת.

וטענתי לו, שהיות והיצר הרע טוען לו שהכל קרס והכל אבוד, ממילא עלינו לפעול הפוך מעצת היצר, ולטעון לעצמנו מה פתאום הרי 38 יום הייתי קדוש וטהור, ולכן תמחוק את יום הנפילה ותשלים עוד שלושה ימים החסרים וככה תשלים 40 יום בקדושה, נכון שזה

למטה שיש, ובכל מאכלו יטעם עפר, כי כך ישנאו אותו כל בעלי החיים לעתיד לבוא שיתברר להם שרצח בעלי חיים חינם, כי ממילא הוא טועם טעם עפר ואם כן במקום לקחת חיים היה יכול לאכול נבלות כי גם ככה טעמו טעם עפר במאכלו.

ולפי זה מובן שלמרות שהנחש היה הכי ערום בחכמה, בכול זאת יש **משלי שועלים ולא משלי נחשים**, וגם **רבי עקיבא**

יתכן לפרש, שהנה תפקיד אדם הראשון בגן עדן היה לשומרה ולפי דברי הראשונים היה לאדם לשמור שלא יכנסו בהמות וחיות וידרסו את הגן.

ויתכן שהנחש התגרה לטעום אוכל טעים יותר מתוך גן עדן, ולכן זחל פנימה, א. בכדי שלא יבלוט ואדם לא יראה אותו, ב. אם יתפס יטען שלא דרך בגן וכדברי **החזקוני** ולשמרה - שלא ירמסוה רגלי בהמה וחיה, אלא רק זחל בכדי לא להרוס.

והוא פחד מאדם שנצטווה לגרש כל חיה ובהמה, לכן התגלה ופנה לאשה או כי קלה היא בפיתוי או כי היא לא נצטווה באופן אישי, כי הציצוי לשמור את הגן היה לפני יצירת האשה, ולמרות שהציצוי לא לאכול מעץ הדעת גם היה רק לבעל לפני

החשבון של הנחש היה שהוא יפתה את חוה לאכול מפרי עץ הדעת, והיא כדרכן של נשים תכבד קודם את בעלה, ואז אדם ימות והיא כשתראה את בעלה מת היא לא תעז לעשות שטות ולאכול ולמות גם היא, ואז הוא – הנחש יתחתן עם חוה.

ובמציאות הנחש טעה לכאורה ובגדול, א. האשה אכלה לפני בעלה. ב. שניהם אכלו מעץ הדעת. ג. הם לא מתו מיד כפי שציפה הנחש, אלא מאות שנים אחרי זה, כי הקב"ה אמר " **כי ביום אכלך ממנו מות תמות**" ואצל הקב"ה יום זה אלף שנה, וכדברי **המדרש רבה במדבר יד' פיסקה יא' ד**. וכמובן לא רק שלא התחתן עם חוה אלא הוא נענש ואיבד את ידיו ורגליו כפשוטו, ומעמדו התהפך לשנאה תהומית בינו לבין בני האדם.

הנחש הוא יצר הרע, ונשים לב איך הוא פיתה לעבירה ומזה נלמד דרכי היצר ותחבולותיו, הנחש ידע שמותר לאדם ולאשתו לאכול מכל עצי הגן, ובכל זאת הוא בא בלשון קיצונית לאשה וטוען לה: האם נכון שה' אסר לכם לאכול מכל עצי הגן?? וכוונתו הייתה לגרות את האישה בקיצוניות מוגזמת בכדי שהאישה כביכול תתקן אותו ותגיד לו מה פתאום לא להגזים לא ממש הכל אסור, אלא רק עץ אחד בלבד.

והיות והנחש נקט בקיצוניות גם היא הגזימה ואמרה שרק בעץ ההוא אסר בורא עולם להתקרב ולגעת בו, ולמרות שיש דעות במפרשים שאדם הראשון הוא זה שהוסיף לה גדר איסור כפי שרבנן גדרו להרחיק את האדם מעבירה, בכל זאת מחמת קיצוניות הנחש היא כביכול תיקנה אותו והעמידה אותו בקיצוניות המצומצמת שאסור אפילו לגעת בעץ כי כך ציווה ה', (ואומנם יש מפרשים שאדם לא סיפר לאשתו שהוסיף גדר הרחקה מדעתו).

ובהמשך כתוב ברש"י שהנחש דחפה והיא נגעה בעץ, והיא לא מתה, ומזה טען הנחש הנה לך נגעת ולא מתה.

וטהר לבנו - בראשית

לא 40 יום בקדושה סוג א' א', אבל זה 40 ימים קדושים מאוד סוג ב', אבל עדיין חשובים הם לפני ה' ומשתעשע בהם, ובעזרת ה' בכוח שמחה של מצוה של השלמת 40 יום תצליח להשלים עוד 40 יום רצופים בקדושה סוג א' א' בלי שום נפילה בעזרת ה' אמן.
והשוב לי לציין, שדברי החיזוק הנ"ל עם ציון המקרה הצגתי בפני גדולי ישראל ובראשם שר התורה מרן הגאון רבי חיים קנייבסקי זצ"ל והסכימו לדברי החיזוק הללו ב"ה, כי לא ניתן ליצר לייאש יהודים צדיקים בשום פנים ואופן.

ויאמר האדם, האשה אשר נתתה עמדי נתנה לי מן העץ ואכל

בראשית י"ז: שפעמים נוצרה אשה שבתחילה ה' בראה לו ואדם ראה אותה מלאה רירין ודם הרחיקה ממנו, חזר ה' ובראה לו פעם שניה.

והדברים תמוהים שבורא עולם היודע נסתרות, מדוע ברא נשמה אבודה, אשה שתברח לנצח מאדם בלי שום ידיעה עליה? **וייתכן**, שהייתה כאן מטרה, שאדם ידע שנישואין זה דבר לא פשוט, ויעריך את חיי הנישואין!!! ויעריך את האשה שחיה אתו ולא בורחת. **וייתכן** שלכן הקדים ואמר "האשה אשר נתתה עמדי" שלכן לא הכיתי אותה, כי עלי לשמרה שלא תברח לי כמו הראשונה.

אבל את האמת הוא אמר בפני בוחן כליות, "הייתי אנוס, אך נהניתי להיות אנוס", כי המשכתי לאכול ומצדי אמשך לאכול, ובכך הודה שאין טענת האנוס מתקבלת.

ללמדנו, שאכן לפעמים אתה אנוס כמו בראיה אסורה, אבל זה רק בהתחלה ולא בהמשך, ואם אתה ממשיך הוכחת שאתה נהנה מהאנוס, או שבעצם זה לא אנוס!! ועלינו לא לאבד ראש ותמיד להיות על המשמר ולעצור מיד ולהפסיק כשצריך.

הרבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך

אליה בלב ונפש, הרי לנו שמתוך הקללה מתגלה לנו ברכה עצומה!!!! וכל זה כי בורא עולם אוהב אותנו בהיותו לנו אבא רחום.

ובעצם כך גם במסלול חיינו הרוחניים, עד כמה שמלחמת היצר גדולה יותר, וכגודל השקעה למרות שקשה לנו, ככה יותר ויותר אנו מתחברים באהבה עזה בלב ונפש לה'.

אז בעצם הניסיונות הם מקפצה ענקית להדבקות לאהבת בורא עולם, ולכן אם אתה בניסיון תילחם כאריה, אתה תלקק את האצבעות בסיום המלחמה, אתה תתפרץ ברגשות אהבה לאבא שבשמים, אבא אני שלך אני כאש להבה עבורך, עד טיפת דמי האחרונה אלחם בשבילך, ככה גדלים וככה נהפכים לענקים וקדושי עליון, ומי להשם אלי, ככה צעק יוחנן המכבי!!! ועלינו להצטרף לחבורתו ולצעוק בקול גדול כמוהו ונתמסר בלב ונפש לעבודת ה' אמן ואמן.

עץ הדעת – אתרוג, סיבת אכילת האדם

"ומעץ הדעת לא תאכל" וחוה אמרה "ומפרי העץ" ובהמשך אמרה "טוב העץ למאכל", וכתוב "ותקה מפריו" ובעונש כתוב "המן העץ", מכל זה משמע שאכן היה זה עץ שעצו ופריו שווים בטעמם לאכילה.

אומנם, האדם יכול היה להשיג רצון טהור זה ומטרה נפלאה זו בלי להתנגש בצווי הבורא שלא לאכול מעץ הדעת, אם אכן היה אוכל מעץ הפלפלים, שאז לא היה עובר על צווי הבורא שלא לאכול מעץ הדעת, וגם היה אוכל מעץ שנוצר בשלימות כרצון הבורא.

ובעצם הרבה פעמים, היצר מחטיא את האדם, לא בעבירה חדה ומוחלטת ברעותה, אלא הוא מחטיא בעבירה העטופה עם הרבה כוונת טובות וטהורות, והרבה לשם שמים כביכול, עד שהאדם מתבלבל ושומע בקול היצר המפתה.

אבל כמו כאן, הרבה פעמים אדם יכול להתבונן ולהחליט שבשום פנים ואופן הוא לא יעשה עבירה גם אם יש בה צדדים טובים ויפים, ופתאום הוא יגלה שהוא יכול להגיע לצדדים הטובים והיפים גם בלי לעשות עבירה, אלא מצווה מושלמת בלי צדדי עבירה חלילה.

כתב בעל הטורים, לפי פשוטו הכוונה שאדם טען שחוה הרביצה לו עם עץ עד ששמע לדבריה, **ויש** לתמוה שהרי אנוס רחמנא פטריה, אם כן למה הוא נענש על כך?? וגם יש להבין איזה מין טענה זו, היא הרביצה לי במקל, הרי אתה יכול גם להחזיר לה מכות או לפחות להתגונן מפניה??

ובמדרש כתוב שהמילה "ואוכל" מיותרת והכוונה היא שאמר "אכלתי ואוכל", דהיינו אכלתי פעם אחת והמשכתי לאכול או שהכוונה שאכלתי ואני מצדי אמשך לאכול, ולא מובן מה ראה אדם הראשון להוסיף זאת??

וראיתי בשיח יהודה, על הפסוק "זכר ונקיבה ברא אותם", שבגמרא כתובות ח' יש מחלוקת, האם אדם וחוה שתי יצירות היו, או יצירה אחת יצירה, **והרשב"א** שם כתב בשם **רבינו חננאל**, שגם לדעה ששתי יצירות היו, הכוונה **שאחת נוצרה בהתחלה בנפרד ממנו "וברחה"**, ואח"כ ברא לו הקב"ה את חוה מצלעו, ולאחר מכן מצאתי דומה לזה **במדרש רבה**

הבה ונשים לב, הנה בקללה על חוה נראה שבד בבד עם הקללה טמונה בה גם ברכה, וזה יוכיח לנו שבורא עולם אוהב אותנו כי גם כשהקב"ה כועס ומעניש הוא עדיין טומן לנו ברכה. **ש"ש** מפרש, **עצבונך** - זה צער גידול בנים עירובין ק, **והרונך** - זה צער העיבור, **בעצב תלדי בנים** - זה צער הלידה. וקשה מדוע אם כן הקדים הפסוק את צער גידול בנים לפני שכתוב על צער ההריון והלידה, והרי לא כך הוא הסדר??

אלא ראיתי כתוב הסבר נפלא שצער ההריון וצער הלידה וגם כאב הצירים כל אלו מחברים את האמא בלב ונפש לילד, ולכן היא יכולה ומסכימה לסבול את הצער של ההריון והלידה וגידול הבנים!!!

לפי זה נראה להוסיף שלכן "אל אישך תשוקתך", שהרי בדרך ההיגיון ההריון והלידה והגידול של הילדים רק גורם צער לאמא, אז היה עליה לברוח מהבעל ובכלל לא לרצות ולהסכים להתחתן!!! **אלא** בגלל האהבה הגדולה שהיא מקבלת מתוך הצער וחווית הכאב היא מתקשרת לילד, לכן היא גם משתוקקת לבעל, שיביא לה ילדים שיהיו קשורים

הגמרא בסוכה לה' אומרת שבכל האילנות הארץ שינתה מצווה ה' שציווה שיהיה טעם העץ כטעם הפרי, חוץ מאתרוג ופלפל שבאילנות אלו לא שינתה ואכן טעם העץ כטעם הפרי.

ובטעם ההבדל כתב **הבאר שבע שהחזקוני** מסביר שהאדמה שינתה שלא יהיה טעם העץ כטעם הפרי כי כך האנשים בקלות יאכלו גם את העצים ולא יהיו יותר עצים שיגדלו פירות, אבל אתרוגים שהם מרים מטבעם וצריך לבשלם עם הרבה סוכר וכן פלפלים בגלל חריפותם שצריך לעדן ולערבבו עם מוצרים אחרים ממילא אנשים לא יאכלו את העץ כי האכילה לא באה בקלות, ולכן בהם הארץ לא שינתה מצווה הבורא.

לפי זה התחדש ב"ה, שיתכן לדעת ר' אבא דעכו המובא **במדרש רבה** שעץ הדעת זה אתרוג, א"כ אולי הסיבה אדם הראשון אכל מזה, כי רצה **לאכול מיצירה מושלמת שאין בה פגם** מחמת שינויי מצווה בורא עולם, ולכן הסכים לאוכלו כשהוא מר ואפילו בלי תיקון, ועוד אמר "אכלתי ואוכל" שהייתי מוסיף לאכול עוד ע"פ המדרש.

וייתכן שסבר שבאכילה יצירה מושלמת האדם מתעלה לדרגה גבוהה יותר ומתקרב בזה יותר לבורא עולם, ולכן גם כתוב

אוכלים אותו אפילו עם סוכר בכמות מוגזמת, ואם כן איך נחשב פרי האתרוג לפרי מאכל???

וממילא איך נצא בו 4 המינים – פרי עץ הדור?? לכן אכל ממנו אדם הראשון כשהוא טבעי בלי סוכר, כמו שהוא בכדי להחשיב אותו לפרי מאכל, ואם האדם הראשון החליט עליו שהוא מאכל יש לזה תוקף עוצמתי כפי התוקף שהיה לאדם לקרוא שמות לכל החיות וכפי שאמרה התורה "וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו".

בדרך הפוכה – לדעה שאתרוג זה עץ הדעת

וייתכן שהרוב לא נאכל אלא מועט שבמועט?? ולמה בגלל זה בגלל מיעוט האנשים האוכלים אותו הוא יחשב לעץ פרי??

אבל עכשיו נראה שתורף לי שאלתי כראוי על פי דברי מרן שליט"א, שהרי על פי המדרש האתרוג זה היה עץ הדעת - הפרי הנחמד למראה שאכלו חוה ואדם הראשון באיסור, ואז הוא היה כליל השלימות במראה ובטעמו שהיה נפלא ביותר כמשמעות הפסוק "כי טוב העץ למאכל וכי תאווה הוא לעינים".

דק מאחר שחטאו בו האדם ואשתו לכן כמו שהתקללה חוה שילדה בצער ובעצב מגדלת בנים, והאדם התקלל שארורה האדמה בגללו, כך גם אז התקלל או התקלקל האתרוג שלא יהיה לו טעם לאכילה.

והיות ומהות האתרוג הוא עץ מאכל כעדות התורה, לכן נשאר בו חשיבות של עץ מאכל, ואנחנו בסוכות בנטילת 4 המינים באים לתקן את חטא אדם וחווה שאכלו מעץ הדעת, וברגע שיתוקן חטא עץ הדעת ממילא יתוקן טעמו של האתרוג שיהיה נחמד וטוב לאכילה כפי שהיה בימי בראשית.

ולכן יש עניין גדול לבשלו ולאכול כי ככה אנחנו מחזקים את עניין זה שמאמינים אנו שאתרוג הוא באמת עץ מאכל ופרי מאכל המושלם מכל הפירות, וחפצים אנו לאכול אתרוג כי הוא הפרי המושלם מכולם, ומלאים אנו בתפילה ותקווה שנזכה כבר לתיקונו המושלם בקרוב ממש אמן ואמן.

חטא אדם וחווה - האם טבע האדם בברייתו ישר או פרא??

הראשון לא היה צריך לפחד שאשתו תברח לו כי היא בשונה מאשתו הראשונה חוה הייתה בשר מבשרו ולכן לא הייתה בורחת ממנו, וגם לא עושים חשבוניות בנוגע לחטאים!!

אומנם באבן עזרא משמע שזה מדבר על כל בני האדם ולא רק על אדם הראשון, וזה לשונו: "שעשה האלוקים את האדם להיות ישר הולך בדרך, וכמה בקשו אורחות עקלקלות".

ושמתי אל ליבי אל דקדוק לשוני של האבן עזרא, שכתב "וכמה בקשו אורחות עקלקלות, משמע לא כולם רק חלק, ואם כן גם בפסוק הקודם אפשר לדקדק מלשון רש"י בחלקו השני ואולי על מלמד על חלקו הראשון שכתב "או אדם אשר היה" משמע לא כל בני האדם הם כאלו הנמשלים לעיר ופרא, ואולי כמו כן גם לא כל בני האדם הם חלולים בלי לב שצריכים לשוב לבוראם, אומנם בבראשית כתוב "כי יצר לב האדם רע מנעוריו", משמע כל אדם!!

זכמו כן ידידי הרה"ג יהושע בורודיאנסקי שליט"א ציין את לשון הרמב"ם פ"ג משמיטה ויובל ה"ג: שמשמע מדבריו שעל כל בני האדם נכתב הפסוק "אלוקים עשה את האדם ישר" ולא רק את אדם הראשון, וז"ל הרמב"ם: ולא שזה שבת לוי בלבד אלא כל איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה רוחו אותו, והבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו ולעובדו לדעה את ה', והלך ישר כמו שעשה האלוקים ופרק מעל צווארו עול החשבוניות הרבים אשר בקשו בני האדם, הרי זה נתקדש קדש קדשים ויהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים, עכ"ל.

ונראה לתרץ שאכן כל האנשים שווים, שאדם נולד ריק - נבוב מתוכן רוחני, ופרא - נטול רסן - ורע מנעוריו מחמת הריקנות ומחמת יצרו הרע, אבל ה' תבע בטבע האדם תשוקה ורצון להתמלאות בדעה בינה והשכל ולא להישאר ריק מתוכן, וגם ה' קבע בטבעו מצפון שזה רצון טבעי להשתפר ולהיות ישר ונאמן לבוראו, ואכן כך משמע מלשון רש"י בהסברו על המילה - ילבב, וכן על המילים "אדם יולד", אבל אנשים מתחכמים למצפון הלב כפי שהתחכמו אדם וחווה בצווי ה' לא לאכול מעץ הדעת, ובונים לעצמם ערכים עקומים ומעוותים, ועם ערכים רעים ומעוותים ומזויפים הם רוצים להתמלאות בחייהם.

ואולי העדיף אדם הראשון לאכול מהאתרוג ולא מעץ הפלפלים, למרות ששניהם אינם ראויים לאכילה כמו שהן, שאתרוג מר הוא ואילו פלפלים חריפים הם, וייתכן כי אחרי הכל פלפלים אנשים מעוניינים בטעמו החריף רק שמעדינים אותו לרנך את חריפותו אבל אנשים אוהבים את החריפות.

ואילו באתרוג אנשים שונאים את המרירות וגם שאוכלים אותו לאחר בישול עם הרבה סוכר, זה רק בגלל הסגולה לאכול אתרוג שברכו עליו בסוכות, ולולי זה רוב בני האדם לא היו

כתוב במדרש ב"ר טז' ז' שהפרי שאכל אדם הראשון היה אתרוג, והנה הפנים מאירות מביא בשם הזוהר בשער הכוונות סוכות ה' שמטרת 4 המינים לתקן חטא עץ הדעת.

ונראה להוסיף חידוש בעניין, על פי מעשה שהיה לי לפני 30 שנה שהגעתי לשר התורה מרן רבי חיים קניבסקי זצ"ל ושאלתי אותו מדוע שייך איסור ערלה באתרוג ככתוב במשנה סוכה פ"ג מ"ה, הרי במשנה בערלה פ"א א' כתוב שהנוטע לסיג ולקורות, פטור מן הערלה, ומפרש הרמב"ם שאמר הש"י, "ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו" (ויקרא יט'), ולפיכך "כשנתכוין בנטיעתו לאכילה אז יתחייב בערלה", אבל אם נתכוין בשעת נטיעת האילן שיהיה סייג או ליקח ממנו קורות או עצים אינה חייבת בערלה.

ושאלתי הייתה, הרי אתרוג לא נוטעים אותו לאכילה כי מר הוא בפרט האתרוגים הקטנים – לא האתרוגים התימנים, אלא נוטעים אותו בעיקר למצווה, ואם כן מדוע יש בהם דיני ערלה??

וענה מרן שר התורה שאנשים מבשלים ואוכלים את האתרוגים לאחר חג סוכות, ולכן יש לזה דין עץ מאכל.

ועדיין היה קשה לי שהרי אנשים מבשלים זאת עם כמות סוכר בכדי שיהיה ראוי לאכילה ולולי הסגולה שבדבר הם לא היו אוכלים אותו, וגם לא כולם מבשלים ואוכלים את האתרוגים,

למרות שה' ברא עולמנו בבחירה חופשית לעשות טוב ורע, בכל זאת מצאנו פסוקים שלכאורה סותרים, פסוק ראשון: "איש נבוב ילבב ועיר פרא אדם יולד" (איוב יא יב), ומפרש רש"י - חלול בלא לב אשר לא הבין דרכו. "ילבב" - יקנה לו לב לשוב לבוראו ולפשפש במעשיו, או אדם אשר היה כעיר פרא לימוד מדבר/ קל בלא דעת. "אדם יולד" - ילמד עצמו להיות אדם חדש כסדר בני אדם ויכוין דרכו:

ומצד שני כתוב בקהלת ז' "ראה זה מצאתי אשר עשה האלקים את האדם ישר והמה בקשו חשבוניות רבים"?? ונשאלת השאלה איך אכן טבע האדם בברייתו ישר או פרא??

והנה רש"י בקהלת מפרש הקב"ה ברא את האדם הראשון ישר. "והמה" - משנודווגה לו חוה אשתו ונעשו שנים ונקראו "המה". "בקשו חשבוניות רבים" - מזימות ומחשבות של חטא, אם כן לדברי רש"י אין קושיה, שיתכן שקודם שהתחתן אדם הראשון האדם היה ישר, ולאחר שהתחתן התקלקל האדם כי היו שניים.

ואכן מצאנו חשבוניות רבים אצל חוה, כפי שכתב רש"י שחווה לאחר שאכלה מעץ הדעת נתנה גם לבעלה לאכול, כי עשתה חשבון שאם היא תמות ובעלה שלא יאכל יחיה אזי ה' יברא אישה חדשה לבעלה, והיא כבר התקנאה באישה החדשה שעדיין לא נוצרה!

והיות והיה לה חשבוניות לרעה/להחטיא את בעלה, לכן קיבלה קודם את חשבוניות הנחש שכדאי לה לאכול מעץ הדעת כי הסביר לה את חשבוניות בורא עולם למה ציווה להם לא לאכול, ולמה אם כן כדאי להם כן לאכול, וסופה שבחשבוניות החטיאה את בעלה הוכיח את תחילתה שהיא הייתה בעלת חשבוניות ולכן קיבלה את חשבוניות הנחש, והקב"ה רצה שאדם ישלוט באשתו ולא האישה בו, והיה עליו לחנכה שאין חשבוניות כלל במה שנוגע לעבירה, אלא אסור ואין מה לדון בדבר כלל.

ואולי גם כלפי האדם היו חשבוניות, שכתוב במדרש שאשתו הרביצה לו שיאכל מעץ הדעת, ואדם הראשון לא התגבר עליה להכות אותה למרות שהוא גבר וחזק ממנה, כי פחד שחווה תברח ממנו כשם שהאישה הראשונה ברח ממנו, אבל אדם

וזהר לבנו - בראשית

ובכוונה כתבתי "מצפון" ולא כתבתי יצר טוב, כי יצר טוב מגיע רק בגיל 13, אבל המצפון והסקרנות לדעת ולקנות חוכמה ולהיות הוגן בא לאדם מילדותו.

והאיר את עיני ידידי הרה"ג ישראל מאיר קינד שליט"א שראה במכתב מאליהו מהרב דסלר שמבאר שאלוקים ברא את האדם ישר הכוונה למצפון.

ואסיים בדברי רש"י בדברי הימים לב' שכתב יסוד עצום: ויצלח יחזקיהו בכל מעשיו, ואחר כל הטוב הזה שהצליחו ה'עזבו האלוקים, לנסותו! לדעת כל בלבבו, על ידי שליחי מלך בבל שבאו לדרוש המופת אשר היה בארץ – ויחזקיהו לא עמד בנסייון והראה להם את כל בית נכותו וכביכול התגאה, ובמצודות דוד מפרט יותר: "עזבו האלקים" – ר"ל לא הטה אז את לבבו לא לטובה ולא רעה. לנסותו – למען נסותו לדעת כל אשר בלבבו.

ומשמע מזה שתמיד הצליח יחזקיהו להיות צדיק בזכות שה' הטה את לבבו לטובה – שיהיה לו יותר חשק ורצון לקיים תורה ומצוות ולהתרחק מעבירות, ורק בפעם אחת שהקב"ה עזבו מלהטות את לבו לטובה, אז היה לחזקיהו מצב שקול בין טוב לרע, ולכן נכשל!!

ואם יחזקיהו שהיה אמור להיות משיח בן דוד על פי הגמרא, בכל זאת במצב שקול בין היצרים הוא נפל בניסיון, מה נאמר אנו אזובי הקיר, שמרוב חטאינו הטינו את לבבנו לרע רח"ל, ולכן עלינו לבכות בתפילה ובתחנונים לפי ה' שיחזירנו בתשובה שלימה לפניו, ולא זו בלבד אלא החובה להתפלל שיתוקן מה שקלקלנו ומה שפגמנו בעולמו מחמת חטאינו, ולא זו בלבד אלא עלינו לבכות ולהתחנן לפני ה' שלא רק שיסיר את טבענו לרע

אלא נתחנן שיטה את לבבנו לאהבה וליראה את שמו הגדול, כי כוחנו אפס, וקשים עלינו הניסיונות, ובפרט שבדור הזה גם לב טוב המוטה תמיד לעבודת ה' יש לו סכנות איומות לנפילות נוראות ובנקל, ואנחנו מצדנו נברח ונחסום דרכי ניסיונות, וה' הטוב יגן בעדנו תמיד אמן ואמן.

קודם החטא האדם לא ידע מהו רע.

ואולי נבהלו מקול ה' כי היו בתחילת פתרון הלבוש ולא הספיקו לתפור בגד שלם כראוי. ואולי הקב"ה רצה להוכיח שפתרונות בני אדם לא מגיעים לפתרונות בורא עולם ולכן נתן להם כותנות עור במקום עלי התאנה.

ויתכן שבזה יתורץ שאלת הרמב"ם במורה נבוכים ח"א תחילת פ"ב, וכי חוטא נשכר? ואולי התשובה היא, שיבינו אדם וחיה שפתרונם לא משתווה לפתרון בורא עולם.

קין והבל מחלקים את העולם

הקריב מנחה היה זה מהצומח, ואילו הבל הקריב בהמה, ויתכן גם שקין העדיף להקריב מנחה הכי פשוטה כנגד מנחת עני, כדי להראות שבורא עולם לא זקוק למתנות שלנו אלא רק לכוונת הלב, ואילו הבל אחיו הקריב קרבן עשיר ממיטב הצאן.

והיות והכל היה סביב מטרות טובות וקדושות, לכן הוא היה משוחד בצדקתו, והיה בטוח בדרכו כי טובה היא, עד כדי כך שהצליח לשכנע בכך גם את אחיו הבל וכאמור קודם, לכן לא הועילו לו דברי המוסר של בורא עולם, כי הוא היה משוחד בלשם שמים ובכוונות טובות, וכידוע הפתגם "הדרך לגיהנום רצופה בכוונות טובות".

ואכן הוא טעה, כי בורא עולם לא קיבל את מנחתו, כי לעשיר אסור להקריב קרבן עני, היות ועל האדם להשקיע במקסימום לבורא עולם, וזאת למרות שלבורא יתברך אין צורך בנתינתו כי ממילא הכל של ה', אבל כגודל ההשקעה כך גודל האהבה והחיבור שלנו לבורא עולם, ואת זאת בורא עולם רוצה מאתנו.

לכן, עלינו לפעול לשם שמים כל חיינו, אבל כל פעם לבדוק האם היצר השתלט לנו על הלשם שמים, והוא מושך אותנו לרוע ואבדון ורשעות בשם הצדק והקדושה, וגם חובה גדולה עלינו להתייעץ עם רבותינו ולציית לדעתם בכל מצב גם אם זה נראה היפך מוחלט מדעתנו ומדרכנו הרוחנית, והרוצה להיטהר מסייעים בידו.

הלוא אם תיטיב שאת ואם לא לפתח חטאת רבץ ואתה תמשל בו

להבין שאכזבתו באשמתו היא, ובכל זאת הוא קם ורוצח את אחיו!!!!

זה ממש מדהים, שכלום לא עוזר לנצח את היצר הרע, רק החלטה שלך הפנימית, נקודה!!! כל השאר יכולים לעזור ולהועיל לך להצליח כשיש לך רצון פנימי לחזור בתשובה ולהתגבר באמת.

אז קדימה, מה לך נרדם?? קום קרא לאלוקיך, פתח דף חדש!! הקדוש ברוך הוא כמו אבא רחום ממתין לך בידיים פתוחות רק גש אליו קדימה!!!

השלמה לחידוש – שהמוסר של ה' לקין לא עזר, אבל משפיע לדורי דורות!!!

בתשובה בימות המשיח וכך תבוא הגאולה – כי מוסר אמיתי לא הולך לאיבוד הם בוודאי משפיעים או ישפיעו בעולם!

כמו כן תפילות על חולה או על כל צרה שלא תבוא, גם אם חלילה החולה נפטר, אבל הפילות יעזרו ליהודי אחר!!!

היות וקודם החטא האדם לא ידע מהו רע, ממילא היה לו חסר בחוכמה לדעת איך מתקנים רע, ובאוכלו מעץ הדעת נוספה בו חוכמה, דהיינו תחבולות (בבחינת אלוקים ברא את האדם ישר והם ביקשו חשבוניות רבים), ובתחבולות פתרו בעיות של חסרונות וניסיונות, והדוגמא לכך היה העירוס, כשאכלו מעץ הדעת, נוצר להם הבנה לחסרונות, והשכילו לדעת איך בתחבולות פותרים חסרונות, ולכן פתרו על ידי עלה תאנה.

ממש לא מובן, הרי אבא שלהם רק התחיל לחיות, עוד כאלף שנה של חיים עדיין לפניו, מה פתאום ירושה מחיים, מה בוער להם לחלק את העולם???

זה מזכיר סיפור אודות נכד שישב על ברכי סבו המיליונר, ואמר לסבא, סבא תעצום עיניים, שאלו הסבא למה?? ענה הנכד, כי אבא שלי אמר, שכאשר סבא יעצום עיניים כל זה ומצביע בסיבוב עם ידו על הסלון וכל הנראה לעין, כל זה יהיה שלנו.... הסבא קפץ בתדהמה, והעין בכעס את הנכד ואת בנו החצוף מביתו, ונישלו בצדק מהירושה.

אלא יתכן, שלקין צץ רעיון כשר ונפלא להקריב קרבן לה', אבל הוא רצה שזה יהיה משלו כמו שכתוב "אדם כי יקריב מכס" משלכם – מרכושו הפרטי של האדם, לכן הוא הציע לאביו שיוריש להם את העולם כבר עכשיו כדי שיוכלו להקריב משלהם, ואדם הראשון הסכים לכך.

ואחרי כן האחים חילקו את העולם ביניהם, קין לקח את האדמה והצמחים, ואילו הבל את בעלי החיים, לפיכך כשקין

פשוט לא ייאמן, המוסר הראשון בעולם מבעל המוסר הטוב ביותר שהוא בורא עולם לא הצליח לשנות ולעצור את הבל האדם מעבירה.

הנה לנו קין שמאוכזב מכך שבורא עולם לא קיבל את מנחתו, ואילו את של אחיו הוא כן קיבל, ועוד לפני הרצח בורא עולם מוכיח אותו בדברי מוסר קשים, מילים כדורבנות, ונותן לו

כשלמדתי נביא ישעיהו עם תלמידי המצוינים בכיתה ז' בת"ת תורת אמת ב"ב, בפרק מט' כתוב שישעיהו טען לה' שהמוסר שנתן לעם לא עזר, ובכל זאת הוא קיבל שכר על הדרישה, וישעיהו טען שאם כן לא מגיע לו שכר. אבל ה' מודיע לו שהנבואות שלו נכון שלא השפיעו בדורו אבל הם ישפיעו לאחר הרבה דורות, שנבואותיו יחזירו

וטהר לבנו - בראשית

ויאמר קין אל הבל אחיו והיה בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגו

והם טעו כי מהלך החלוקה מתברר כמקח טעות שמבטל את החלוקה, כמו כן קין הוזהר מבורא עולם לא להחמיר את המצב, אבל כשהיצר משתולל אזי בן אדם חכם יותר מבורא עולם ומצדיק את מעשהו כצדיק אשר בארץ, שמי יאמר לו מה לעשות, הרי הוא מבין טוב יותר מכולם, והוא רודף צדק ויושר, ולא רואה את נגעי עצמו.

ככה היה עם הרוצח הראשון, שרצח לפי אמות מידה של מוסר מעוות, וכך דרכו של היצר לעקם ולעוות את הישר, ואת העבירה הוא הופך למצווה, אז נפסיק להאמין לו ולשקר את עצמו די לשקרים ונתקרב לאמת באמת, שיתקיים בנו - "וטהר לבנו לעובדך באמת".

כי שבעתים יקם קין ולמד שבעים ושבעה

וכי עליכם לדקדק על גזירתו של מקום אתם עשו מצותכם והוא יעשה את שלו.

אמר לו קשוט עצמך תחילה, והלא פרשת מאשתך זה מאה ושלושים שנה משנקנסה מיתה על ידך!! קיבל אדם את דבריהם ומיד "וידע אדם", ואכן מזה נולד שת שממנו יצאו נח ובניו.

ולכן היות ומשפחת למך, גרמו לקיום והמשך העולם, לכן מידה כנגד מידה גם מהם יצא המשך לעולם, ועל כן נעמה זכתה להיות אשת נח, ודווקא היא זכתה, ולמה??

א. כי אשתו כגופו ונעמה היא כגופו של נח, **ב.** כי נעמה הייתה צדיקה לעומת כל אחיה הרשעים שהפיצו רוע ורשע בעולם, **ג.** כשם שהיא נעמה עשתה את הלא יאמן וכביכול מעל הטבע, שמכל משפחתה התעלתה והתחזקה, לכן גם היא התעלתה מעל הגזירה של זרע קין שנגזר עליהם כיליון במבול, ורק היא ניצלה מהמבול.

ובעצם טוען החברותא הרב אלדר נתנזון שליט"א, כשלמדנו מנחת חינוך שכתוב בחינוך מצוה רצא "המושיב חברו במים או בשלג עד שיבטל ממנו כח איברי הזרע אינו לוקה עד שירסס ביד" ואם כן לכאורה לא היה אמור להיוולד לאדם את שתי, היות וישב במי נהר גיחון עד צווארו במשך 130 שנה עד שעלו זרדים על גופו - האר"י ליקוטים בראשית סימן ג', כי הוא חזר בתשובה ורצה לכפר חטאו??

אבל בכל זאת אדם הראשון קיבל את המוסר שנתנו לו יוצאי חלציו - נשי למך, וקיבל על עצמו לחזור לאשתו חוה, בכדי שנשי למך יקבלו את מוסרו שיחזרו לבעליהם למרות טענתן שזה מיותר ואין צורך ותועלת בחזרתן כי ממילא כל הנוולדים מקין ימותו, אז כשם שהם זכו ומהם יצאה נעמה שנפלטת מהגזירה על זרעו, כך זכה אדם הראשון להיפלט מדרך הטבע שהיה אמור להיות סריס, ובכל זאת הוליד ילד - שת שממנו נבנה העולם אחר המבול, ועל זה שייך בהחלט לומר ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל.

ללמדנו, שכל אחד חייב להתחזק ולהתעלות, אפילו שלפעמים זה נראה כבלתי אפשרי, מה יגידו עלי במשפחה?? החברה תצחק עלי!! בעבודה יחשבו שאני בדיכאון או במשבר!!! אפילו אני עצמי לא מאמין שאני מסוגל להיות יותר טוב מאחרים!!! אבל אני חייב להתחזק ולהתעלות וגם אם אני יהיה הצדיק שבסדום!!! ובורא עולם ינהג בי במידה כנגד מידה בחסד וברחמים ויעשה לי ניסים ונפלאות גם באופן שלא יאמן ממש!!! ואני יכול להבטיח לכם שאכן הניסים והנפלאות קורים באמת מעל לטבע בדרך ניסית ויד ה' ברורה לעיני כל, אז קדימה חזק חזק ונתחזק!!!!

ויצא קין מלפני ה'

ומסביר האור החיים הקדוש, שזה לא שקין התרעם והתאונן כי הוא עשה זאת לעצמו, ומה תלונתו על ה'?? אלא שכן קין חזר בתשובה ואמר אני מאמין שבלי שליטה של בורא עולם אין לי אפשר יותר לחיות, כי אין עוד מלבדו, וה' נמצא בכל מקום, ולכן ה' קיבל את תשובתו ונתן לו אות קין לשמירה.

וכאן נוסף עוד תיקון שלו, שהוא "יצא מלפני ה'" ולכאורה איך אפשר לצאת מלפני ה' הרי מלא כל הארץ כבודו!!! לכן זה הוא כגונב שוב דעת עליון, אבל כאן זה לתיקון שהוא הבין שלמרות השגחת ה' שייך לאדם לחטוא ולעשות עבירות כי יש בחירה בעולם, ובכך לקח את האחריות של הרצח רק על עצמו, ולא על בורא עולם.

אות קין - סגולה לטובה היא עצמה מתהפכת לרעה - הכל לפי רצון ה' מלך העולם

וקצת פלא למה רש"י בהתחלה כתב שקין פחד מבהמות וחיות שיהרגו אותו, ובסוף כתב שפחד מהחיות ולא הזכיר את הבהמות, ובכלל מדוע פחד גם מבהמות??

ואולי רש"י למד שקין פחד גם מבהמות מהלשון "כל" המוצא יהרגני, שבא לרבות במילה כל גם בהמות שבדרך כלל פוחדים מבני אדם אפילו בימינו, גם הם יאזרו אומץ ביחד כמה בהמות להורגו כנקמה.

איך יתכן הדבר שהבל חטף מכות לאט לאט עד שקין גילה איך הורגים ואז סוף סוף הרג אותו, **כפי שכתוב בזהר בראשית נ"ד ובמדרש תנחומא כאן**, וכי הבל האדם לא היה יכול להתגונן?? וכי הבל הסכים למות??

אלא ייתכן, שקין שכנע את הבל שמגיע לו עונש מיתה, כי בן נח נהרג על פחות משווה פרוטה, וטענת קין הייתה שמאחר וחילקו את העולם ביניהם באופן שהבל קיבל את הבהמות והחיות, ואילו קין קיבל את האדמה, ולכן טען קין להבל אתה גנבת ממני את השטח בו הקרבת קרבן, וגם עליך לעוף מאדמותי, והיות וברור שאין לו כנפיים לכן הבל קיבל בהכנעה טענת קין ולכן הוא התמסר למיתה.

רש"י הביא מדרש בראשית רבה שלמדך פרשו ממנו נשיו, לפי שנגזרה גזירה לכלות זרעו של קין לאחר שבעה דורות, אמרו למה אנו נוליד לבהלה, הרי מחר בא המבול ושוטף את כולנו!!

והנה משפחה זו היו להם ילדים לתפארת, ראו פלא עצום שאח אחד שמו **יבל** שרש"י מביא מדרש שהיה מקים בתים לעבודה זרה, וכן אחיו **יובל** היה תופש כינור ועוגב לומר לעבודת כוכבים, ועוד אח נוסף שהוא מהאישה השנייה ושמו תובל קין, שהיה מכין כלי נשק לרוצחים ותיבל את מקצועו של קין שרצח את אחיו.

ומכל ה'תכשיטים' הללו צומחת נעמה!! והיא הייתה אשת נח, והיא היחידה מזרעו של קין ששרדה את המבול!!! **ונשאלת** השאלה היאך יתכן הדבר, הרי נגזרה גזירה שזרעו של קין יתכלה במבול???

אלא נראה לחדש, על פי המשך הפסוקים "וידע אדם" וכתב רש"י - בא לו למך אצל אדם הראשון וקבל על נשיו אמר להם

כתב רש"י "יצא בהכנעה, כגונב דעת העליונה", מבאר החידושי הרי"מ, שכן קין השלים את התשובה, שכמו שהוא חטא וענה לבורא עולם "מאפה לי לדעת איפה אח שלי", ושם הוא היה כגונב דעת העליון, כפי שכתב שם רש"י, שהרי בורא עולם יודע הכל ואין נעלם ממנו כלום, ואיך אם כן הוא ענה כמו כופר בהשגחת הקב"ה. **ולכן** קין כשחזר בתשובה, תיקן זאת באותו משקל, וגם היה כגונב דעת העליונה, אבל הפעם באופן טוב ולא חס ושלום בכפירה. **ומה** פשר הדבר??

ונראה לפרש שהרי קין כשחזר בתשובה טען לבורא עולם "והיה כל מוצאי יהרגני", והקב"ה עונה לו, ומסיבה זו "לכן כל הורג קין וכו'".

כתב רש"י: "כל מוצאי יהרגני" הבהמות והחיות, אבל מבני אדם לא פחד כי כולם יוצאי חלציו ולא יהרגו את אביהם וסבם, וגם מאביו ואמו לא חשש שהם יהרגו אותו כי הוא בנם, רק פחד מבהמות וחיות, כי אמר עד עכשיו היה פחדתי על כל החיות כמ"ש ומוראכם וגו' ועכשיו בשביל עון זה לא ייראו ממני החיות ויהרגוני, מיד "וישם ה' לקין אות" שה' החזיר את מוראו על כולם.

וטהר לבנו - להתחיל מבראשית

כלפי ישראל, ויתכן שאצל בן נח חייב, כי כלפי בן נח אין ריבוי לפטור.

ואולי זה היה הויכוח בין למך לנשיו שפרשו ממנו, האם נחשב לרצח, והוא טען שהוא שוגג, וגם אם מגיע לו עונש על השוגג או על שהתחיל בפשיעה כשבא לצוד בעלי חיים באיסור, בכל זאת הקב"ה אמר שיענש שבעתיים, והוא טעה וחשב שהכוונה בעוד 77 דורות.

אך עדיין לא ברור הדבר שיתכן שמותר לצוד לצורך ביגוד מצמר ועורות, והאיסור רק להרוג בשביל אכילה, ולכאורה זה תלוי מה הלבוש שה' הלביש את אדם וחווה, שאולי זה מרמז ממה מותר לאדם להשתמש ללבוש.

וכדברי המדרש רבה כ' יב' שלר' יצחק הם היו ככלי פשתן הדקים הבאים מבית שאן הדבוקים לעור, לרבי שמואל בר נחמן צמר גמלים וצמר ארנבים היו, כתנות עור - שהן באין מעור, ומדויק מלשון המדרש שלר' יצחק הם רק כמו כלי פשתן, ואילו לרב שמואל בר יצחק הם היו ממש צמר של גמלים ושל ארנבים.

אומנם גם לדעת רבי שמואל בר יצחק בפשטות ה' לא הרג חיות בתחילת הבריאה, וגם אם ה' רימז להם שמזה יהיה לבושם, עדיין אין צורך להרוג בעל חיים לקחת את צמרם, אומנם יש **דעות שהיו מעורות**, ר"א ורבי איבו ורבי"ל ורבי יוסי בר חנינא ור"ל זה סוגי עורות עם או בלי צמר, אומנם אפילו אם היו בגדיהם מעור בעל חיים ממש, עדיין אין כאן רמז להתיר להרוג בעלי חיים לצורך לבוש, שהרי אפשר לקחת עור חיות אחרים מותר.

אבל מצד שני טוען החברותא הגאון רבי אלדר נתנזון שליט"א שבגדי החמודות של אדם הראשון כתוב שהיה קל לאדם הראשון לצוד עמם, ובגדים אלו גנב נמרוד ועשו לקח אותם מנמרוד, ולכאורה מה פשר בגדי צידה לאדם הראשון הרי אסור היה לצוד?? ואולי מזה נוכח שהיה מותר גם קודם המבול לצוד לצורך לבוש?

אבל גם זה לא מוכרח, שהרי כתוב **במדרש רבה ס' יג'** שהבגדים גרמו לחיות ולבהמות להתקרב לאדם הראשון, ואולי מטרת הבגדים הללו הייתה שמתוך קרבתם יכול היה אדם הראשון לגזוז את צמרם בלי לרדוף אחריהם, אבל לא מוכח שהיה צד והורג עמם בעלי חיים.

ובכלל צ"ע למה שיהיה מותר להרוג לצורך לבוש אדם, ואילו להרוג בשביל אכול מבשרם אסור? ואולי היות ואכילה זה נהפך להיות חלק מגוף האדם לכן אכילה חמורה יותר, אבל אם כבר מסבא זו צריך להיות להיפך שלצורך האדם ממש יהיה מותר, משא"כ לצורך לבושו שרק מגן על גופו?

ואכן מסוף המדרש יש להוכיח שלבוש פחות חשוב מאוכל, שאמר רבי לוי למדתך תורה דרך ארץ, שתבזבז **לאוכל ברוח**, אבל **צמצם וחסוך בהוצאות לבוש**, ותשקיע יותר ממה שיש לך **לדירה** (משכנתא?), ולפי זה אוכל חשוב יותר מלבוש מדוע יהיה מותר להרוג ללבוש ולא לאוכל?

"יבל יובל תובל" דומה להבל, ואין פרשיות שמתחילות באותיות גזטס

ואילו נעמה בה לא השתמשו בשורש **בל** רק בה' ונעם שאדרבא הבל היה נעים ונדיב והחסירון לא היה בהבל אלא בקין.

ולכן נעמה היחידה ששרדה מזרעו של קין ולא מתה במבול אלא התחנתה עם נח. **ולכן** אדם הראשון כשנולד לו בן נוסף קרא לו **שם**, שזה הכי רחוק מהאותיות **הבל**.

זה ספר תולדות אדם

ואכן על זה יש לבכות, כי אם בכל אופן מתים, כבר כדאי למות על קידוש ה' ולא סתם מוות או כעונש, ואין אני מתכוון שעכשיו אני רוצה ומשתוקק למות על קידוש ה', כי יותר חשוב **לחיות על קידוש ה'.**

אבל בעצם גם היום אני יכול למות על קידוש ה', שהרי אדם הוזהר במפורש שביום אוכלו מעץ הדעת הוא ימות, ובכ"ז הוא מת רק לאחר 930 שנה???

אבל שורש פחדו של קין היה שהתבטל ממנו ההגנה שקיבלו בני"א שאפילו חיות טורפות לא יזיקו, וממילא כשאין לו את ההגנה שקיבלו אנשים מחיות אזי הוא בסיכון גם מבהמות.

ולכן הקב"ה החזיר לו את ההגנה מהחיות כמו שיש לשאר בני אדם, וממילא הוא בוודאי מוגן גם מבהמות.

ופלא עצום שה' אומר לקין לכן מי שהורג את קין שבעתיים יוקם, הרי קין טען לה' שמבני אדם הוא לא פוחד, וכי לחיות ובהמות שייך הזהרה לעונש ולנקמה, וכי יש להם בחירה??

והנה בסיום כתוב **"ויצא קין מלפני ה'", וכתב רש"י "ויצא בהכנעה, כגונב דעת העליונה"**, וצריך להבין מה כוונת רש"י?? **ויתכן** שקין חשב שהקב"ה שמזהיר על נקמה על הריגתו מבני אדם, זה מסמך כביכול שהקב"ה חושש רק מסכנה לחייו מבני אדם ולא מחיות, ואולי אם כביכול יצא עכשיו מהשיחה עם ה' לפני שה' יוסיף דברים אזי לעולם ישאר לו ההגנה מחיות ובהמות, וממילא הוא ינצל לעולם, כי בני אדם יוצאי חלציו ממילא לא ירצו להורגו.

אבל הוא כבא לגנוב דעת עליון, אבל הוא הפסיד שלא הבין דעת עליון, כי דווקא ממה שקין לא חשש, דווקא מזה נהרג, כי בסופו דווקא בן אדם מיוצאי חלציו **"למך"**, הרגו, נכון הוא צדק שבן אדם לא יהרוג אותו בכוונה כי כולם יוצאי חלציו, אבל על שהוא ייהרג בטעות, על זה הוא לא חשב.

וה' רימז לו על כך, שבסופו של דבר אדם יהרוג אותו ולא חיה או בהמה, אבל קין לא הבין זאת, ושמו כביכול חיו מובטחים.

ואכן כתוב ברש"י שהיה למך עיוור ותובל קין מובילו, וראה את קין ונדמה לו כחיה, ואמר לאביו למשוך בקשת והרגו, וכיון שידע שהוא קין זקנו הכה כף אל כף וספק את בנו ביניהם והרגו.

והנה בבראשית רבה כב' יב' מובא דעת אבא יוסי בן קסרי שהאות קין היה קרן שצמח על מצחו של קין, ולפי זה דווקא הקרן שכביכול הצילה אותה מחיות ובהמות, היא זו שגרמה להריגתו.

וכדברי רש"י שלמד הרג את קין בטעות כשבא לצוד חיות, וקין נדמה היה לו כחיה אולי בגלל הקרן שה' עשה לו לפי דעה אחת שהאות שה' עשה לקין זה קרן, וזה מדהים שהקרן שהגנה עליו כל השנים היא זו שגרמה לו למות.

כי יתכן וקין חשב שהיות ואסור לצוד בעלי חיים לפני המבול שרק אז הותר לנח ובניו להרוג בעלי חיים לצורך אכילתם, אזי ממילא אף בן אדם לא יצוד אותו בטעות, אבל יתכן שלמד הלך לצוד בעצת בנו תובל קין שתיקן כלי נשק מברזל לרציחות.

ויתכן שעבר עבירה בצידה זו כי אסור לצוד ולהרוג בהמות וחיות, ולכן התגלגל עבירה זו בידו שהרג בטעות את קין זקינו, כמין תחילתו בפשיעה וסופו באונס, אבל כאן כולו בפשיעה כי התכוון גם בסוף להרוג רק זה כמתכוון להרוג את זה והרג אחר שנחשב רוצח אבל פטור ממיתה מגזירת הכתוב שכתוב

בשבת קודש בקריאת התורה תוך שהתבוננתי האם יש פשר לתמיחה מדוע אין פרשיות המתחילות באותיות גזטס.

עוד שמתי לב **שיבל יובל תובל** כולם היו עם האותיות **בל** ואולי רצו לעשות תיקון **להבל**, בלי האות ה' שככה יוצא ריקנות כדוגמת אדם להבל דמה, וכך לא מתקנים כי הבעיה לא הייתה בהבל ובשמו ולכן בניהם יצאו רשעים גדולים שתקנו מכשירים לרוע - לרציחות ולעבודה זרה.

כתוב שאדם הראשון ראה את רבי עקיבא ושמוח על תורתו אבל בכה על מיתתו, ובפשטות הצטער כי ראה איך שסרקו את בשרו של רבי עקיבא במסרקות של ברזל.

ויתכן שבכה, שראה שזכה רבי עקיבא שימות על קידוש השם, ולתקן את חטא עשרת השבטים כפי המעשה הנורא שאומרים אותו בתשעה באב וביום כיפור עם הרומאי שגזר מיתה אכזרית על 10 צדיקים לכפר על מכירת יוסף, בעוד שהוא עצמו - אדם מת בגלל חטאו - חטא עץ הדעת.

וטהר לבנו - להתחיל מבראשית

כמו שעון חול, שכל גרגיר נגמר הזמן ובסופו של תהליך לא מתים רק **מסיימים למות**.

ואחד התשובות שראיתי, שברגע שנגזר שהוא לא יהיה לעולם, א"כ כל יום שעבר עליו הוא מת בעוד יום וככה בכל יום, וזה

אז כל לילה נמות על קידוש השם, שנגיד אבא מחר נהיה טובים יותר!!! ומה שחטאנו היום בבקשה סלח לנו, וגם בכל לילה נסכם איזה קידוש השם עשינו ביום זה, וככה גם לנו יהיה ספר תולדות האדם, ספר חשבון הנפש שלנו עצמנו, וזה יקרב אותנו עוד יותר לבורא עולם אמן ואמן.

זה ספר תולדות אדם

לחזור לחוה ולהוליד את שת, הרי כבר ידע שיהיה לו בן שת???

ואכן רק לאחר תשובתו, זכה אדם הראשון לראות עד סוף כל הדורות, כי קדושת בעל תשובה עצומה וגדולה היא, וגם ביכולתו עוד יותר להעריך מאוד צדיקים מכל הסוגים, ולא רק צדיקים שכל חייהם היו צדיקים.

ויהי כל ימי אדם אחרי הולידו את שת 130 שנה, ויהי כל ימיו 930 וימות

ויתכן שבכוונה בורא עולם רצה שדווקא אדם הראשון יתרום 70 שנה מחייו שנקצבו בגלל חטאו, ושלא יחיה לנצח, כי חייו של אדם הראשון הפכו לחיים של תשובה, ומתאים ביותר שדוד המלך שהקים עולם של תשובה הוא יקבל את חייו של הבעל תשובה הראשון – אדם הראשון שהשקיע 130 שנה לתשובה מושלמת.

ולכן היה שווה לאדם הראשון הסדר זה, ולא שתתבטל ממנו הגזירה ושלא ימות לעולם, כי ככה לא היה ביכולתו לתרום לדוד המלך.

מלבד זאת יש לתרץ שבעיקרון אדם הראשון בחטאו גרם לקלקול הטבע ולמוות, ואילו דוד המלך שמסמל את משיח הוא יחזיר את העולם לתיקונו ובלע המוות לנצח, לכן מתאים שיתחבר לחיי אדם הראשון ואדם הראשון יתרום מחייו לדוד המלך.

ולולי דברי המדרש יתכן שאדם הראשון היה אמור למות מיד ולא 1000 שנות חיים, אלא בזכות דוד וזהו האריך ימים של תשובה וכנ"ל עד גיל 930 ולא מת מיד כשילד את שת, ואולי זה טמון בדברי המדרש הנ"ל.

ואולי לרמז גם שאינו דומה תשובת אדם לתשובת דוד שחזק בתשובתו את כל העולם בתהילים.

לשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם ה'

המת מרחיש ומתלע, ונעשו פניהם כקופים, ונעשו חולין למזיקים. **ולפי** זה ייתכן שבגלל שאנשים נבחרו שראו שהם מולידים כקופים בפני אדם, והעולם מתקלקל ויורד ברמת השלימות שלו, לכן הם במקום להתעורר בתשובה על מה השתנו פניהם, במקום זה הם התנקמו בבורא עולם.

ודווקא קראו לבני האדם בשם אלוקים, להראות זלזול בבורא עולם ולהשתוות לבני אדם הדומים לקופים, כזלזול בצלם אלוקים, ומיותר להאריך בעניין זה.

ולכן שת לא קרא לבנו בשם שיהיה בו זלזול לבורא עולם, אלא דווקא קרא לו בשם **"אנוש"**, שהסיבה שנדמינו לקופים זה רק כי התחברנו יותר לאדמה ולגשמיות במקום להתקרב לה', ולכן ירדנו והתקלקלנו ונדמינו לקופים.

והיות והם זלזלו בה', הם הידרדרו לזלזול עוד יותר בבורא עולם וגם לחפצים הם קראו אלוהים, כי כך כביכול נקמו וזלזלו בבורא עולם שאין לו צורת הגוף ואין לו דמות, וכך הידרדרו בהמשך גם להאמין בפסלים ולעבוד ע"ז.

ללמדנו, שאם המצב שלנו משתנה לרעה חלילה, חס ושלום להחמיר את המצב בכך שנאשים בכשלון את בורא עולם, אלא עלינו להיכנע בפניו יתברך, ולהטיל את האשמה בעצמינו, כי החיסרון בנו הוא!! ובורא עולם רואה זאת כזכות, עובדה שהתורה ציינה במפורש שאנוש היה שונה בשמו משאר דורו, ולפי קושי הניסיון כך גודל השכר.

האם אנוש עצמו גם היה בצלם ודמות? – המשך

וכו', ומאנוש ואילך לא נולדו עוד בדמותו ובצלמו, רק כקוף בפני אדם, ולפי זה מובן שהייתה מעלה מיוחדת בכך שלא קרא

פסוק זה אומר החזקוני נכתב רק לאחר שנולד שת, ובעצם היה זה רק אחרי שסיים אדם הראשון 130 שנים של תשובה כפי שכתב **רש"י** שפירש מאשתו כל 130 שנה,

ומסבירא אם אדם ידע עוד קודם שהוליד את שת את כל סדר הדורות למה המתין למוסר ולתוכחת של נשי למך

בגמרא עירובין יח' כתוב שאדם הראשון חזר בתשובה משך 130 שנה בהם פרש מאשתו, ונפלאתי מדוע לא הועילה תשובתו הארוכה כל כך שיהפך העבירה למצווה, וממילא יתבטל ממנו הגזירה למות שנגזרה עליו מחמת חטאו??

ובפרט שהוא חזר בתשובה מיד ונמחל לו, וכדברי המדרש (**ויקרא רבה כ"ט**): ביום ראש השנה בשמיני הכניסו לגן, בשעה התשיעית נצטוה, בעשירית עבר, באחד עשר נידון. בשנים עשר יצא בדימוס – ברחמים כי עשה תשובה.

אמר הקב"ה לאדם: זה סימן לבניך, כשם שעמדת לפני בדין היום הזה ויצאת בדימוס כך עתידין בניך לעמוד לפני בדין ביום זה ויוצאים לפני בדימוס, אימתי? בחדש השביעי באחד לחדש", **או שחזר בתשובה רק אחרי שקין חזר בתשובה** וכדברי המדרש בראשית **כ"ה** פגע בו (בקין) אדם הראשון, אמר לו מה נעשה בדיןך, אמר לו עשיתי תשובה ונתפשרתי, התחיל אדם הראשון מטפח על פניו, אמר כך היא כחה של תשובה ואני לא הייתי יודע, מיד עמד אדם הראשון ואמר מזמור ליום השבת.

ונהנה מצאנו במדרש תהילים **צב'** שכשחטא אדם הראשון נגזר עליו למות באותו יום, ויום אצל הקב"ה זה אלף שנה, לכן היה אמור אדם הראשון לחיות 1000 שנים, וכשהקב"ה הראה לו ספר תולדות האדם הראה לו הקב"ה את דוד שאמור למות בלידתו כנפל, ואדם הראשון תרם לדוד המלך 70 שנה מחייו.

והדברים צריכים הבנה וכי מדוע הקב"ה גלגל את הדברים בצורה כזו שרק על ידי תרומה מאדם הראשון יזכה דוד המלך לחיות 70 שנה??

פירש רש"י - הוחל לשון חולין לקרא את שמות האדם, ואת שמות העצבים בשמו של הקב"ה לעשותו אלילים ולקרותו אלהות. **ומבאר רבי יוסף בכור שורו**, שקרא שת לבנו בשם **אנוש** מלשון בן אדם, למרות שאנשים בדורו התחילו לקרוא שמותם בשם הקב"ה, שהם היו משלבים שם שמים בשמם, כמו **"מחויאל"** **"מתושאל"** ו**"מהללאל"**.

והדברים צריכים ביאור, וכי מה החיסרון שקראו לילדים עם שילוב שם ה', הרי גם אצל גדולי ישראל משולב שם ה' בשמם, כמו שהקב"ה קרא ליעקב - **"ישראל"**. **וגם** משה קרא להושע בן נון **"יהושע"**, ומשה עצמו נקרא **"יקותיאל"**, אז מה ראה שת לשנות ממנהג הדור?? ומה בעצם הרעה שעשו??

מצד שני, רואים כאן שיחד עם שילוב שם ה' בשמם נכרך גם שהתחילו לעבוד לפסלים ולקראם בשם אלוהות, ולעבוד עבודה זרה, וצריך להבין מה הקשר בין הדברים??

ונראה לתרץ על פי דברי החזקוני **"ויקרא את שמו אנוש"** – כי ארבעה דברים נשתנו בימי אנוש, ההרים נעשו טרשים, והתחיל

והדברים הקודמים מתאימים לדברי הגר"א, שאכן לכל מין האדם יש צלם, ובכל זאת לא נבראו **צלם ודמות** רק אדם ושת

וטהר לבנו - להתחיל מבראשית

שת לבנו בזלזול בה', למרות שגם בנו אנוש יצא מכוער כקוף, אלא תלה את האשמה באדמה.

אמנם הרמב"ן פ"ו פס"ד הביא מדרש רבה פכ"ד אות ו', ששואל למה התורה כתבה את לידת שת ואנוש, ולאחר מכן כתבה "זה ספר תולדות אדם", ושוב חזרה ופירטה מאדם את כל הנולדים הבאים עד נח ובניו? **אין** זאת - אומר הרמב"ן אלא ללמדנו, שאדם שת ואנוש היו שונים מהדורות הבאים, שרק להם היה צלם ודמות, אבל מכאן ואילך כקוף בפני אדם, הרי לנו שגם **אנוש היה בצלם ודמות!! ואם** כן מה גדלותו של שת שלא קרא לבנו בזלזול בבורא עולם כבני דורו, הרי בנו לא יצא כקוף אז למה לו לזלזל בבורא עולם?!

ומצד שני ראיתי דיוק נפלא **כהגר"א** בספר "שיח יהודה", שרק על שת כותב "וילד בדמותו כצלמו" ואילו בלידת "אנוש" והמשך הדורות כתוב רק "ויולד", וזה מוכיח לכאורה שגם אנוש לא נולד בדמות וצלם.

ויתכן שהיות והקלקול התחיל מלידתו של אנוש, לכן הוא היה שלב ביניים בין שת לדור שאחרי אנוש, דהיינו במצב של חצי קלקול, ולכן מצד אחד אפשר למנותו בין אדם ושת כי היה לו גם דמות וצורה, אבל אפשר גם למנותו יחד עם דור ההמשך כי גם הוא היה פחות מאדם ושת.

וקצת ראיה לדבר, מדברי הגמרא בבא בתרא נ"ח "הכל בפני שרה כקוף בפני אדם, שרה בפני חוה כקוף בפני אדם, חוה בפני אדם הראשון כקוף בפני אדם, אדם בפני שכינה כקוף". **הרי** לנו שגם במושג קוף בפני אדם יש דרגות, ואולי אנוש שהיה חצי דרגה לא נחשב.

ואולי גם הוא תחילה נוצר בלי צורה ודמות, ובגלל שאביו נהג כבוד בבורא עולם ומיד קרא לו בשם אדמה, לכן מיד תוקנו פניו והשתפרו, וקיבלו צורה ודמות מושלמים לחלוטין או רק למחצה וכאמור.

ואם דברי נכונים, נלמד מזה שגם כשנראה שהכל לרעתנו עדיין אפשר לתקן את המצב על ידי אמונה וביטחון בבורא עולם, ובכל אופן נטיל את האשמה רק בנו, ונתחזק עוד יותר!! **זוה** בוודאי יעזור יותר, מאשר ח"ו להתמרמר ולזלזל בבורא עולם, שזה בוודאי מזיק עוד יותר ובוודאי לא יועיל.

כל המשמר שבת אפילו עובד ע"ז כדור "אנוש" מחול לו

ונראה, שהיות ודור אנוש עבדו עבודה זרה כדי להשוות את בורא עולם אליהם ולהכריז שגם הוא נחות דרגה כמו שהם, אבל שמירת שבת כהלכתו בשלימות, זה בעצם מוכיח את ההיפך שאנחנו בני האדם רוצים להידמות אליו יתברך, שכמו שה' נח בשבת גם אנחנו ננוח כמוהו.

"ומשמר" שבת כהלכתו" אולי הכוונה שנגיע מהמנוחה הזו למה שאומרים בתפילה "מנוחת אהבה ונדבה, מנוחת אמת ואמונה, וגו', מנוחה שלמה שאתה רוצה בה, מנוחה שתביא אותנו ל"יכירו בניך וידעו כי מאתך היא מנוחתם ועל מנוחתם יקדישו את שמך".

ללמדנו, שעלינו לטפח את החלק הרוחני שבנו ולהתעלות ולהידמות לבורא עולם, ואת הגשמי נהפוך לרוחני, ולא חלילה להוריד ולהפוך את הרוחני לגשמי, ולא נדמה את עצמנו לבהמת השדה, כי חלילה לנו להוריד מטה ולזלזל ולטמא את הנשמה הטהורה שהיא "חלק אלוך ממעל" השוכנת בקרבנו ולטמאה במראות אסורות ובעבירות קלות וחמורות.

ויתהלך חנוך את האלקים ואינו כי לקח אתו אלקים

להתערב בבחירה החופשית של בניו, אז מה השתנה אצל חנוך שה' כן התערב?!

אלא נראה שלחנוך היו לו יצרים קשים, והוא רצה להתקלקל כבר בתחילת חייו, רק הוא התגבר על זה על ידי ששם מסגרת ליצר הרע, ואמר לו בתקופה הזו בלבד אני צדיק 365 שנים כנגד ימות החמה, שנה עבור כל יום עבור כל העולם, כך הוא גם שם מסגרת וגם הכניס במסגרת תוכן עצום!! ובכוח תחבולה זו הוא הצליח להתגבר על היצר הרע.

ויתכן שהשם "חנוך" הוא מלשון **חינוך**, שאף כי ברור הדבר שיש יצרים, זה נכון, אבל ביכולתך לעצור ולשים מסגרת ליצר הרע ולהחליט יום שלם אני לא חוטא!!! ולאחר ההצלחה תחליט אני שבוע לא חוטא!!! וגם תעצם את הקבלה, שתאמין שבכך אתה מתקן את כל העולם, ככה אתה תצליח להתגבר!!!! וככה תחנך את עצמך להיות איש קדוש!!!

ובעזרת השם נתחזק, כי רק לפני כשבוע סיימנו את כל ספר התורה ואמרנו בקול רם ובכוונה עצומה: "חזק חזק ונתחזק", והחיזוק שלנו יהיה - "חנוך"!! שגם אנחנו נשים מסגרת, נכון שקשה מאוד לנצח את היצר אבל נשתמש בכלי זה שנחליט 40 יום זו המסגרת שבה אני מתקדש לבורא יתברך, וככה תגיע לעוד 40 ועוד 40, שנה שנתיים עשור, רוב החיים!!! כי אנחנו באמת אוהבים אותך אבא יקר שבשמים, ואנא אבינו מלכנו עזור לנו לעמוד במסגרת שהצבנו לכבודך, למען נתקדש אליך ובבקשה "וטהר ליבנו לעבדך באמת".

חנוך לקח אתו אלקים - ומה עם חינוך ילדיו?

ולכן קיבל על עצמו את יוצאי חלציו, וגם אם לא הצליח עם בנו, כי למד לא כתוב שהיה צדיק אבל השקעתו לא הלכה לפח, אלא כבר נולד נכד שמתחילת חייו נוצר צדיק כי חינוכו של הסבא לא הלכה לפח, אלא הכינה את הנכד שיהיה צדיק הדור.

התחדש בעת שעליתי לתורה, שחנוך לקח אתו אלקים, והסיבה בכדי שלא יתקלקל, אבל מה עם ילדיו? **התשובה** אכן ה' דאג גם לילדיו, שבנו היתום גדל לצדיק הדור **מתושלח**, ומתושלח כנראה חינוך כראוי את נכדו נח, כי רצה להחזיר לה' על שדאג לחינוכו גם כשהיה יתום בלי אבא.

חצי מבול בדור אנוש

שעלה אוקיינוס והציף שליש העולם, לא נכנע דור המבול ללמוד מהם:

דש"י על הפסוק "הנפילים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן" הביא מדרש רבה וז"ל: אע"פ שראו באבדן של דור אנוש

וטהר לבנו - להתחיל מבראשית

ומרן מו"ר הגאון רבי משה הלל הירש שליט"א ראש ישיבת סלבודקא, ענה לי בסוכתו, שיתכן שהיות ומתו רק קצת אנשים כי היה זה תחילת העולם לכן זה לא משמעותי כל כך, או שמה שהעולם הוצף בדור אנוש זה כביכול כלול במעשה הבריאה כי זה כהשלמה לרצון הבורא ושונה מהמבול שהיה לשנה בלבד.

ולכאורה גם הפצת האנשים בעולם 701 לשון בדור ההפלה כלולים ברצון ה' בבריאה "פרו ורבו ומלאו את הארץ", אבל יש לחלק כי מעשה דור ההפלה היה מעל אלף שנים מהבריאה ולכן יתכן שזה כבר רחוק מהשלמת בריאת העולם, וצ"ע.

נח למה לא נחמן או מנחם?

ייתכן שרש"י בחר להתייחס לנח ומנוחה מהעצבות ולא מנוחה מהמעשה, כי רש"י לא רצה לפרש כדברי המזרחי שצריך לסרס כביכול את הפסוק "יניח ממנו את עצבון ידיו ממעשיו", אלא טוען שרש"י שיש 2 חלקים נח ממעשה, ומנוחה מהעצבות והאכזבה, כי הכי כאב להם היה האכזבה, ואכן האכזבה נחה כי אין כבר מעשה קשה של חרישה בידים לריק, כי סוף סוף גדלו חיטים.

אומנם בדעת רש"י בן לקיש קשה כנ"ל, וגם קשה מה הקשר בין מנוחת המתים בקבר להמשך הפסוק שמסביר לכאורה ממה ינחמנו "שינחמנו ממעשיו ומעצבון ידיו", ולכאורה אין בהסבר הפסוק שום שייכות למנוחת המתים בקבר?

ונראה לתרץ שהחיים בוודאי קברו את מתיהם במקומות גבוהים, כי ניסו להציל את מנוחת יקיריהם בשלום בלי הצפות בקבר, אבל החיים התאכזבו שראו שכל מה שעשו לא עזר המים הגיעו מתחת האדמה בגובה ההר והציפו את הקברים, ולכן שיך המשך הפסוק "ינחמנו ממעשיו" שעשיית הקברים על ידי החיים לא תהיה לריק, אלא אכן יקירם ינוח בשלום על משכבו בקבר, אבל המשך "ומעצבון ידיו" לא מובן מה הכוונה, ואולי כי זה מאכזב לעבוד קשה לקבור בידים במקומות הכי גבוהים, ובכל זאת זה לא עזר למנוחת המתים.

ונראה לבאר ולחדש באופן אחר, שכתוב שבדור אנוש שקדם לנוח ה' הציף שליש עולם שבמקום שיהיה 2 שליש יבשה ורק שליש מים נהפך להיות שליש יבשה 21 שליש ים, וכאשר דור המבול ראו שהמתים מוצפים בקבר פעמים ביום, אולי חששו שזה מרמז שהחשבון של ההצפה של העולם עדיין פתוח, שאולי גם השליש האחרון של היבשה גם יוצף וייהפך לים, וזה אכן מה שקרה בסופו של דבר.

ולפי זה אפשר להבין "ינחמנו ממעשיו ומעצבון ידיו" שכאשר ההצפות למתים בקברים הפסיקו והמתים נחו בשלום, אזי לחיים הפסיקו החששות העתידיות להצפת השליש האחרון של העולם, וזה גם ניחא אותם בכל השליש עולם שהשקיעו בו בעבר שנבלע במי הים ושהוא מאוד העציב אותם, ולפי זה נח מלשון נח ומנוחה למתים, וממילא במנוחת המתים כלול בזה גם נחמה לחיים וכאמור, לכן כתוב "ינחמנו".

ועוד חשבתי לבאר בדרך אחרת, שהחיים האשימו את עצמם שבגלל מעשיהם הרעים לכן מתיהם סובלים בקבריהם, והם לא תיקנו את דרכם כי העצבות והדיכאון השתלט עליהם כמין אוזלת יד, שאי אפשר לתקן את מעשיהם הרעים, אבל כאשר נולד נח שראו שההצפות והעונשים למתים הפסיקו, זה נתן בהם תקווה לחזור בתשובה, כביכול דף חדש.

ייתכן שכנגד ההתעוררות לתשובה שנוצרה בלידת נח, הגיע היצר הרע בניסיון חדש קשה יותר עם ילידי הענק שהם גרמו לשיא הטומאה שכל מחשבותם של בני האדם רק רע כל היום, והשחית כל בשר את דרכו על הארץ.

ואולי בגלל שהם לא חזרו בתשובה למרות שהתעוררו בתשובה בלידת נח, אלא התקררו מההתעוררות וחזרו לחטוא, לכן הם העמיקו את מעשיהם הרעים לשיאים מחרידים "רק רע כל היום".

הנפלים היו בארץ אשר יבאו בני האלקים אל בנות האדם וילדו להם

הם ענקיים ובני אדם כולל נשותיהם לעומתם היו חגבים, ופלא שבכלל נולדו מהם ועוד נולדו מהם ענקים. **אכן לתאווה** כזו

ולכאורה יתכן שהכוונה, שבתחילה היה 2 שליש יבשה ורק שליש מים, ובדור אנוש הקב"ה הטביע עוד שליש עולם שזה חצי מהיבשה שהייתה, וכך נשאר עד ימינו 2 שליש מים ורק שליש עולם יבשה.

והתקשתי למה אירוע כה חשוב של הטבעת חצי יבשה, מקרה מחריד ומזעזע וכפי שכתב רש"י פשט בפסוק שהיה על דור המבול הרשעים ללמוד מוסר ממקרה זה, **ובכל** זאת לא נכתב בתורה מעשה זה במפורש כדרך ספר בראשית שמורחב מקרי העולם כמעשה המבול, וכמעשה דור ההפלה שהופצו כל יושבי תבל ונולדו מכך שפות העולם?!

במד"ש רבה כה' ב' כתוב "ויקרא את שמו נח לאמור זה ינחמנו" רבי יוחנן ורש"י בן לקיש מקשים שלא מתאים "נח זה ינחמנו", כי השם והסיבה לשם/מדרש אינם מתאימים, אלא היה צריך להיות כתוב או "נח זה יניחנו" מלשון נח ומנוחה או נוחות, או "נחמנו זה ינחמנו" מלשון נחמה? וכן **לרש"י** לכאורה היה מתאים יותר שיהיה שמו **מנחם**?

ותניץ רש"י בן לקיש במדרש, שעד ימי נח היו מים עולים ומציפים את מתיהם בתוך קבריהם פעמים ביום, ככתוב (עמוס ה) "**הקורא למי הים**" וכתוב (תהלים פח) "**כמו חללים שוכני קבר**" שהמתים השוכבים בקבר חללים היו, ואולי הכוונה שמתו כמו וכמה פעמים, כיון שנולד נח נחו המים או המתים, שלא הוצפו שוב, שנאמר כאן לשון נח ונאמר לשון נח **בישעיה נז'** "**יבא שלום ינוחו על משכבותם**", כמו שנה הכתוב בישעיהו הכוונה למנוחת המתים בקבר גם נח כאן בפרשתנו מנוחת המתים בקבר.

ולכאורה צריך להבין את תשובת רש"י בן לקיש, שאם הכוונה שנקרא שמו נח כי נחו מי הים, עדיין לא מובן מה המדרש "זה ינחמנו", שהוא גם לשון עתיד ואילו מה שהמתים נחו מלידת נח זה כבר נגמר דהיינו שהמים כבר הפסיקו להציף? וגם מה לנו "ינחמנו" משמע שאותנו או ממנו וכביכול לנו הוא ייתן נח ונוחות, והרי למתים הוא עשה מנוחה ולא לחיים?

ואכן רש"י עונה באופן אחר על השאלה וכתשובת רבי יוחנן במדרש, "ינחמנו" הכוונה יניח ממנו/מאתנו את עצבון ידיו, ודהיינו נח מלשון שעשה נח לאנשים והוריד להם את העצבות, **ואכן** לפי רש"י זה מדבר על החיים/אותנו, ולכאורה גם על ההווה וגם על העתיד, כי עד שלא בא נח לא היה להם כלי מחרישה והוא הכין להם, וגם והייתה הארץ מוציאה קוצים ודרדרים כשזורעים חיטים מקללתו של אדם הראשון, ובימי נח נחה.

ואומנם גם על פירוש רש"י מקשה המזרחי, "שנח זה ינחמנו ממעשיו ומעצבון ידיו" גם אם הכוונה יניח ממנו את עצבון ידיו. עדיין מלת "ממעשיו" לא מובנת, כי **המנוחה היא הפך התנועה שהיא המעשה**, ולא יתכן לומר, **יניח ממנו את מעשיו**, אלא מקרא מסורס **כאילו אמר זה יניח ממנו את עצבון ידיו ממעשיו**. אבל טוען המזרחי שאת הוי"ו של "ומעצבון" אינו מתאים ומובן לפירוש רש"י כלל.

ואולי לתרץ את רש"י אפשר שהיות וקודם נח היו חייבים לעבוד קשה בידים לחרוש, כי השור לא חרש כי לא נכנע לאדם החוטא, וגם היה עצבון כי עבדו קשה ובכל זאת קצרו קוצים במקום חיטים ואולי לכן מתאים "עצבון ידיו" שמשקף 2 סיבות לעצבות שלמרות שעבדו קשה בידים גם גדל קוצים.

ואכן השם נח כי נחו מהעבודה הקשה, ושייך כן לכתוב כאן מנוחה על מעשה, כי אדם המוביל שור בחרישה עדיין יש בו מקצת מעשה אדם והוא מלאכה בשבת, אבל שייך בו מנוחה ממעשה כי לא עבדו בחרישה בידיהם, וגם נגמרה העצבות, כי האכזבה הגדולה שעבדו קשה בידים ובכל זאת גדלו קוצים במקום חיטים, זה הפסיק ונגמר, שלא רק שאין צורך בחרישת אדם/מעשיו/ידיו, אלא סוף סוף גדלו חיטים ולא קוצים כי נגמרה הקללה.

הם היו מלאכים שנפלו לארץ מפאת כן שקטרגו על חטאי בני האדם, והם כשרק טעמו טעמו של חטא כבר יצאו מדעתם, כי

וטהר לבנו - להתחיל מבראשית

ללמדנו שבהיגיון צרוף התאוה הזו היא גועל נפש ושווה להיות נשמה אבודה ומחוקה ולא לחיות עם תאוה שכזו.

לכן בכל מצב של יצר הרע התוקף שנחטא חלילה, זכור נזכור שזו אינה תאוה הגיונית ואדרבא זו תאוה דוחה ומגעילה, וזכור נזכור גם את ההוכחה הגדולה מהמלאכים הענקיים שנפלו ועשו שטויות בלתי נתפסות בשכל. **וכך** תגיד ליצר די לטינופת ודי לתאוות, וכך לא נגיע למצב שרק רע כל היום, אלא רק טוב כל היום, בהצלחה אמן.

רבה רעת האדם בארץ

ייתכן שאכן הולכים לפי הרוב, ואחד מטה את הכף כדברי הגמרא קידושין מ', ואכן מגיע לרשע שרוב מעשיו רשע למות מיד, **רק ה' מעדיף בדרך כלל** לתת להם שכרם בעולם הזה בכדי שלא יהיה להם שכר לעולם הבא כלל, או לתת אפשרות לחזור בתשובה כי ה' ארך אפים, ועדיין יליע.

כל מחשבות ליבו רק רע

ולכן "וינחם ה' כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו" שכואב הלב, שאדם רק חושב, ומקבל עונש כאילו עשה!! **וזה** כמו שבן אדם ישלם על מגש פיצה, רק כי הריח את הפיצה מרחוק, ואפילו לא נגע בה וכ"ש שלא אכל ממנה.

כל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום

ובעצם רואים מכאן, שהיצר מתחדש כל יום, אבל זה בא על ידי מחשבות האדם שמתאמץ ונטרד לעזור ליצר להתחדש בכל יום. **אבל** "בשגם הוא בשר, והיו ימיו מאה ועשרים שנה" גם ליצר יש גבול עד כמה אפשר לרדת ועד כמה אפשר להתחדש בטומאה כאשר ממילא אין שום מגבלה, לכן ויהיו ימיו 120 שנה, כי גם ככה קשה להם וליצר להתחדש כל יום. **זאת** אומרת, הקב"ה ברחמיו הביא עליהם את המבול, ובכך עזר לאנשים להפסיק לשבור את הראש איך נתחדש מחר בטומאה חדשה!!! כי הם מתו ונגמרו להם הדאגות ליום מחר.

והתורה מרחיבה בעניין בפירוט, כי בורא עולם התחרט שאנשים הגיעו למצב כזה, אבל לא התחרט על עצם בריאתו של המין האנושי. **כי** הקב"ה הוא לא כאדם שמתחרט, אלא אדרבא בורא עולם השאיר את נוח ובניו, שישתמשו בדוגמא השלילית ויהפכו אותה לעבודה חיובית, שכל היום יהיו טרודים איך נשמר את הקדושה שבנו, ואיך ובמה נתחדש ונתקדש מחר, רק טוב כל היום וישמח ה' בלבנו.

ללמדנו, שהיצר הרע אין לו גבולות, הוא רוצה עוד ועוד, גם אם תתיר לו הכל בלי מגבלות הוא יטריד אותך ויציק לך כך שכל המחשבות שלך יהיו טרודים בטומאה ולחוצים איך להתרענן בטומאה ואיך להשיב אותה עוד, לא פלא שרואים אנשים חשובים שאבדו כל מה שהיה להם כי התמכרו לרוע וליצר, כי לא הסתפקו במה שהיה להם.

וכן ראיתי ברבינו יונה דבר שזעזע אותי מאוד, הוא טוען שהיצר רק נותן חשק לחטוא, ואנחנו נותנים לו את השכל איך לבצע את החטא, פתאום בן אדם נהיה גאון לדעת איך לגלוש ואיך למצוא תועבה מתחת האדמה, הוא פתאום הופך לאינטנסיבי. פשוט מדהים!!!! ואולי אחרי שהרגלת אותו, היצר מחכים וכבר מלומד בשיטות ומשתמש בהם לרעתך.

ויתעצב אל לבו - נתאבל על אבדן מעשה ידיו - רש"י

אלא ייתכן בכל זאת שה' בכוונה הצטער כשבא למחות את דור הרשעים מהעולם, כי מכוח צערו זה יועיל לשמש לימוד זכות לדורות הבאים, שה' מבין את הקושי העצום וגודל הניסיון שהיצר הרע הוא מאוד מאוד וקשה מאוד ליצור אנושי לנצח.

וכך יגדל השכר לצדיקים וגם יקל על החזרה בתשובה שיהיה מספיק אפילו לפתוח פתח כפתחו של מחט וה' יפתח לחוזר בתשובה פתח כפתחו של אולם, וגם יהיה תיקון לפושעי ישראל באחרית הימים כפי שהארכתי בפרשת נצבים וילך.

ללמדנו שבורא עולם יודע שהיצר הרע קשה הוא מאוד עד כדי כך שהתאבל על יצירת האדם, אבל בכל זאת הוא השאיר את העולם שיתקיים ולא מחק אותו לגמרי, למרות שהיה חסר עוד טיפה בכדי להשלים את אובדן העולם!!!! וכל כך למה?? כי בורא עולם למרות הקושי הגדול לנצח, בכל זאת בורא עולם נתן לכל יהודי כוח לנצח את היצר הרע.

ואיך אדם ינצח את היצר הרע?? א. שחלילה אל תזמין את עצמך לניסיונות, כי אז אתה הבאת את חבל התליה מעל צווארך, ובימינו הדברים אמורים בכל הנוגע לאינטרנט לא מוגן באמת!! וכמובן שומר נפשו ירחק גם מאינטרנט מוגן, כי מוגן זה לא כשר!! נקודה!! והדברים ידועים ומובנים!! ב. עסוק בתורה ומלא עצמך בתוכן ובסיפוקים חיוביים וקדושים כך בורא עולם מבטיח שזה התרופה לנצח את היצר הרע.

אין הגיון, אבל באמת כל התאוה הזו לא הגיונית, וכמו שאמר לי הרב הגאון **הרב אלדר נתנזון שליט"א** בשמחת תורה, שבעולם הזה הכי מתוק זה דבש, ובעצם זה רוק של דבורים!!!! והכי יפה בבדים זה משי שזה בעצם צואת תולעים, והתאוה הגדולה זה התאוה הידועה שזה בהיגיון שכלי דבר מגעיל ולא הגיוני וכמאמר הגמרא **שבת קנ"ב**, ואילו קבע הבורא את חוקי התאוה היינו נגעים מכל הרשימה הקודמת.

ואכן כתוב שהייתה אחת לפני חווה שברחה מאדם, וכי נשמה אבודה זו למה נבראה?? ואולי היא נבראה בלי תאוה בכדי

מכאן מוכיח הרמב"ם תשובה ג' ב' שאדם שעוונותיו מרובים מזכויותיו מת מיד ברשעותו. **ולכאורה** זה סותר את דברי הרמב"ן וכפי שמוכח מהגמ' כדבריו שכתב שרשעים לא גמורים מקבלים חיים בעולם הזה בכדי שלא יקבלו שכר על המצוות בעולם הבא??

ראיתי שמפרשים זאת, על פי הגמרא קידושין מ' שאמר עולא שאכן בדרך כלל מחשבה רעה אין הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה, אבל בחזר ושנה, דהיינו שעשה את העבירה שוב, אזי גם מחשבה רעה הקב"ה מצרפה למעשה, על פי פירוש רש"י שם!!!!

ועל זה אומר רב יצחק בגמרא קידושין ל' יצרו של אדם מתחדש עליו בכל יום, שנאמר: **"רק רע כל היום"**, **ולכאורה** קשה איך אכן לומדים דרשה זו מהפסוק?? ומתרץ רש"י בגמרא שלומדים זאת מכך שכתוב **"כל היום"**, כי זה מיותר שהרי כתוב **"מחשבות לבו רק רע"**.

ונהנה אנשים אלו טימאו את עצמם בכל טומאה אפשרית, כפי שכתוב ברש"י שלקחו **"כל אשר בחרו"** בלי שום גבולות!! שלא היה חוק במדינה שמגביל, אלא הכל היה מותר, ואם כן מה שייך שהיצר יתחדש הרי כבר עשו הכל ובלי גבולות ומה שייך יותר מזה??

אלא ייתכן שבגלל זה שכבר הכל היה מותר להם בחוקי המדינה בלי שום הגבלות, לכן הם התרגלו לכל תאוותם אבל כבר שבעו וכבר לא נחה דעתם ורעבונם מכל מה שהם הכירו. **ולכן** במשך כל היום הם חשבו וטרחו למצוא עוד אופן לעבירה שאפשר לעשות, ולחדש בה ולהוסיף עוד התחדשות של טומאה שלא היתה להם אתמול, כך שכל יום עסקו במחשבות על ההתחדשות של היום הבא.

וטהר לבנו - להתחיל מבראשית

ויתעצב אל לבו - נתאבל על אבדן מעשה ידיו – המשל של רש"י

הילד, כי אכן זה אחד מהרגעים השמחים והיפים והמתוקים שיש בחיים.

וכך גם כלפי ה', ה' שמח לברוא עולם ואנשים, ושמח בהם כי ראה את התועלת שיביאו הצדיקים לעולם, וגם שמח שיש לאנשים אפשרות ויכולת להיות צדיקים.

אז כפי שהוסיף רש"י שאפילו הרשעים עצמם מביאים תועלת כי חלק מהצדיקים יצאו מזרעם של רשעים, כמאמר הגמרא גיטין נ"ז ב' מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק, ובכל זאת בזמן הצער אז יש לבכות ולהצטער, כל דבר בזמנו.

זה מזכיר לי אדם שמחתן את בנו או בתו בשעה טובה, למרות שהוא מלא בחובות עקב הוצאות החתונה, בכל זאת בזמן החתונה עליו להתנתק מהמחשבות המעיקות על החובות ולשמוח בשמחת נישואי בנו או בתו, כי אלו רגעים יפים ומתוקים במיוחד וחבל להעכירם במחשבות רעות ונוגות.

ורק אדם טיפש, לא יתנתק מהמחשבות המעיקות, ובחתונה של בנו או בתו ישב כמי שכפאו שד, וכולו עצוב ולחוך, כך הוא גם נשאר עם החובות וגם לא נהנה לפחות בשמחה היפה שיכל להיות חלק ממנה.

אז הנה לנו, משל בן זמנינו שממחיש שלמרות הידיעה מראש יש זמן שמחה ויש זמן לעצב ולא מערבים זה עם זה, כי בשופטני לא עסקין – כי בטיפשים אנחנו לא מתעסקים.

מדוע נגזר מיתה על גם הדגים מחטא עץ הדעת? ולא על עוף החול?

ולמה הדגים הותרו באכילה?

בניסיון להתנגד לחווה כי נראה שחווה לא פגשה בהם, ולכן זכותם קטנה יותר מעוף החול, וכן נגזר עליהם מיתה כמו כולם שלא להטיל קנאה במעשה בראשית.

זה מתרץ גם את השאלה מדוע לא יבלטו הדגים שלא חטאו, שאדרבא הם יופלו לטובה, להראות שמי שלא חוטא לא מת?

והתשובה, שיתכן שעל בעלי החיים לא היה איסור לאכול, ולכן לא מגיע לדגים שלא היו בניסיון שכר להיות מופלים לטובה, ורק עוף החול שהתנגד לחווה לאכול בציוויה כי רצה לקדש שם ה' שציוויה לחווה לא לאכול, והבין שבהסכמתו לאכול הוא כמשתתף בעבירה של חווה, לכן מגיע לו שכר, ויל"ע.

ולפי כל דברנו, מובן עוד שהנה בפרשת בראשית כתוב ויברך אותם פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה "ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרומשת על הארץ".

ואילו לאחר המבול כתוב "ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו", (ג) כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל:

ולכאורה קשה מדוע בפרשת בראשית הדגים כתובים קודם כל בעלי החיים שאדם ישלוט בהם לעבודתו, ואילו לאחר המבול בהקשר להיות הריגת בעלי חיים לצורך אכילתם הדגים כתובים בסוף לאחר כל בעלי החיים?

והתשובה שבבראשית כתובים הדגים ראשונים, כי אז עדיין אדם וחווה לא חטאו בעץ הדעת, ואכן גם הדגים היו משועבדים כי כל הבריאה הייתה משועבדת לצורך האדם, ואולי לאחר שחטאו אדם וחווה ומאחר שהדגים לא חטאו במבול, לכן התורה מבליטה וכתבה אותם בסוף להיפך מהכתוב בבראשית, כי כך בולט שהם בסוף רשימת היתר האכילה לאדם, כי הדגים לא חטאו וכביכול בקושי הותרו באכילה לאדם רק בשביל לא לעורר קנאה, ואולי בגלל שהם לא חטאו לכן הדגים מתרבים ביותר מכל בעלי החיים.

למדנו שכשיש התעוררות תשובה חיים להחזיק בה חזק ולא להרפות ממנה אלא להיבנות ממנה ולהתעלות לאורך זמן כך נציל עצמנו מנפילה עצומה גדולה יותר, כי מי שמזלזל בהתעוררות תשובה ולא מנצלה כראוי הוא עלול ליפול עוד יותר לטומאה הרבה יותר ממה שהיה קודם, ולכן החזק במוסר אל תיך" כי לימוד מוסר יום יום תשמר את ההתעוררות שלא תכבה ורק תעלה ותתקדש אמן ואמן.

ונח מצא חן בעיני ה'

נאמן לפניך", דוד, ככתוב (תהלים פ"ט) "מצאתי דוד עבדי", ישראל, ככתוב (הושע ט') "כענבים במדבר מצאתי ישראל".

רש"י הביא את דברי המדרש, שאפיקורוס אחד שאל את רבי יהושע בן קרחה האם אתם מודים שהקב"ה רואה את הנולד? אמר לו כן, אמר לו: והרי כתוב "ויתעצב אל לבו", ומדוע בורא עולם הצטער הרי צפה זאת מראש??

ענה לו רבי יהושע: נולד לך בן זכר מימך? אמר לו כן, אמר לו ומה עשית? אמר לו שמחתי ושימחתי את הכל. א"ל ולא היית יודע שסופו למות?? אמר לו בשעת שמחה שמחים, ובשעת אבילות מתאבלים.

אמר לו כך מעשה הקב"ה, אע"פ שגלוי לפניו שסופם לחטוא ולאבדון בכל זאת לא נמנע מלברואם ועד כאן זה מלשון המדרש רבה נז', ומוסיף רש"י שהיה כדאי להקב"ה לברוא את העולם למרות הרשעים בשביל הצדיקים העתידיים לעמוד מהם.

וקצת קשה על המשל שאינו דומה לנמשל, שהרי כאשר אבא יודע שבנו משעת לידה שבנו יהיה פגום וחולני כל ימי חייו וימות צעיר ייתכן שאבא כזה גם בזמן הלידה יהיה עצוב ולא שמח?? ואכן ראיתי במפרשים שמקשים כזאת על משל זה??

אבל בכל זאת המשל והנמשל מובנים, כי בעצם כל אדם שנולד בסוף מת, וגם רוב החיים יש לאדם לחץ וסבל, ורק רגעי אושר מועטים יש לאדם בחייו, כמובא במסילת ישרים בפרק א', כך שבאמת לאדם רגיל בפשטות לא שווה להיוולד, ובכל זאת הורים מולידים ילדים וההורים שמחים ומאושרים בלידת

במדרש רבה יט' ה' רבנן אמרו שחווה האכילה מעץ הדעת גם את הבהמה ואת החיה ואת העופות וכולם שמעו לה חוץ מעוף אחד ושמו חול, ועליו כתוב (איוב כט) "וכחול ארבה ימים", ובישיבה של רבי ינאי אמרו שעוף החול חי 1000 שנה ובסוף אלף שנה אש יוצאה מקינו ושורפתו ומשתייר בו כביצה וחוזר ומגדל אברים וחי, ולר' יודן בר"ש לאחר 1000 שנים גופו כלה וכנפיו מתמרטין ומשתייר בו כביצה וחוזר ומגדל אברים.

ויתכן שרק עוף החול הזכר לא אכל אבל הנקיבה אכלה, לכן כל צאצאיו מתו, ורק הזכר הראשון לא מת, רק שאינו ניכר בין כל צאצאיו, ולכן לא מגלים שהוא חי 1000 שנה וחוזר לחיים.

ולפי זה קשה מדוע הדגים מתים?? הרי גם עליהם לא כתוב שאכלו? ואולי כי אחד אינו ניכר ולא שייך לא להטיל קנאה אבל כל מין הדגים שלא ימותו ושלא יותרו לאכילה זה בולט וזה גורם קנאה במעשה בראשית.

אך עדיין קשה שלמרות שיש מחיר לעבירה, אבל עדיין האיסור לאכול היה רק על אדם וחווה ולא על בעלי חיים. וא"כ מדוע שיגזר על כלל בעלי חיים מוות??

ויתכן מסיבה אחרת, בפשט העניין זה נראה שנחשב לכל בעלי החיים כאילו אכלו מעץ הדעת כי בחטא אדם הראשון ירדה מיתה לעולם. ונכנס יצר הרע. והיצר גורם מיתה. ולכן לעתיד לבוא כשהקב"ה ישחוט את מלאך המוות, יבטל את יצר הרע, יעברו כולם לחיים נצחיים.

וגם שלא לגרום קנאה בבריאה כמופיע כלפי היתר אכילת הדגים לאחר המבול, שהרי הדגים לא מתו במבול ולא הוכנסו לתיבה, ואילו היתר האכילה של בעלי חיים על פי המדרש אגדה והרמב"ן זה כי בעלי החיים שרדו בתיבה בימי המבול בזכות נוח, משך חכמה שמתרץ על קושיית החתם סופר

ומהמדרש הקודם אין קושיה למה עוף החול שרד, הרי אין להטיל קנאה בין בעלי החיים?? כי הוא היחיד שהתנגד לאכול ולכן דרגתו וזכותו גבוהה יותר מהדגים, כי הם לא התמודדו

ללמדנו שכשיש התעוררות תשובה חיים להחזיק בה חזק ולא להרפות ממנה אלא להיבנות ממנה ולהתעלות לאורך זמן כך נציל עצמנו מנפילה עצומה גדולה יותר, כי מי שמזלזל בהתעוררות תשובה ולא מנצלה כראוי הוא עלול ליפול עוד יותר לטומאה הרבה יותר ממה שהיה קודם, ולכן החזק במוסר אל תיך" כי לימוד מוסר יום יום תשמר את ההתעוררות שלא תכבה ורק תעלה ותתקדש אמן ואמן.

כתוב במדרש בראשית רבה כ"ט אמר ר' סימון שלש מציאות מצא הקב"ה, אברהם, ככתוב (נחמיה ט') "ומצאת את לבנו

וטהר לבנו - להתחיל מבראשית

כך, לכן כולם התייחסו אליו כמו אל שונה וצדיק, ולכן הוא מצא את בורא עולם ולא בורא עולם מצא אותו.

אבל אברהם ודוד הם כן חיפשו את בורא עולם, והתאמצו בעבודה עצמית מעל אחרים, אברהם התאמץ להתחזק יותר מעל 10 דורות, ודוד מעל ההיגיון שהיה חרפת המשפחה ובכל זאת התעלה.

וגם עם ישראל שא' מחמש או א' מחמישים החליט לצאת למדבר נגד רוב מוחץ של עם ישראל!! זו השקעה עצמית!! וזה בורא עולם מחפש ומצא בהם, ולא בנח.

ללמדנו, שאל תקנא באלו שנולדו צדיקים, אלא דווקא אתה שאת כל היהדות ויראת שמים בנית לבד בעבודה עצמית!! אותך הקדוש ברוך ימצא ויתגאה בך יותר מאלו שנולדו בכפית זהב!! אז "אל יאוש, אתה מבוקש ונדרש"!!!

נחמתי כי עשיתים – ונח מצא חן

אבל דווקא כאשר כולם חוטאים בזנות ואחד מתגבר אז הוא עוד לפני שנכתב עליו שהוא צדיק כבר הוא מוצא חן בעיני ה', **כפי שאמר המשגיח רב יחזקאל לונשטיין מפונוביז זצ"ל**, וזה בא ללמדנו שבן אדם אפילו שהוא עדיין לא הפך עצמו לצדיק שווה לו להתגבר כל פעם ופעם כי עצם ההתגברות על יצר הזנות גורם לנשיאת חן, ומתגבר על מידת הדין ועל שיקולים אחרים.

כתוב במדרש בראשית רבה כט' א' שאפילו נח לא היה שווה וכדאי להשאירו בחיים, אלא רק בגלל שמצא חן בעיני ה', כי מול רעת בני אדם לא שווה לה' צדיק אחד אפילו שנוטל שכל כולם, כי מטרת ה' להטיב עם הבריות ואילו לרשעים גויים אין להם כל תקווה ואחרית טובה, מה שאין כן אצל רשעי ופושעי ישראל שזוכים להיות אפר ברגלי הצדיקים, וכפי שהארכתי בפרשת וילך.

ללמדנו, שכל התגברות על היצר שווה היא, ודע לך שיתכן שבדיוק התגברות זו תעורר אותך לתשובה שלימה ולהתחלת דרך חדשה וארוכת טווח של קדושה, ולכן בכל מצב תנסה להתגבר ואל תתייאש ממצבך הירוד חלילה אלא תמיד תנסה להתגבר ולהצליח, ובעזרת ה' יפתח לך פתח כפתחו של אולם, ותחזור בתשובה שלימה כשאיפתך הפנימית הטהורה אמנ.

כל הקודם זוכה – "ללומדים" בספר אפשר לקבלו "חינם" **חובה תיאום 0527120333**

בני ברק = דבורה הנביאה 11, **אשדוד** = רבא 9/16 **ראשון לציון** = בן גוריון 44